

Skatteministeriet

J.nr. 2018 - 443

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en børne- og ungedyelse og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter

(Ligedeling og individuel indkomstaftapning af børne- og ungedyelsen og ligedeling af den supplerende grønne check m.v.)

§ 1

I lov om en børne- og ungedyelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, som ændret ved § 14 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, § 2 i lov nr. 1402 af 5. december 2017, § 2 i lov nr. 1529 af 18. december 2018 og § 4 i lov nr. 278 af 26. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 1 a, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår ”og 2”.

3. § 4 affattes således:

”§ 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungedyelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. dog stk. 10. Den halve ydelse rundes opad til nærmeste hele kronebeløb. Er kun den ene forældremyndighedsindehaver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen til denne.

Stk. 2. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, udbetales hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis

- 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, eller
- 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 3. Ydelse, der udbetales efter stk. 2, ligedeles på ny efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er

bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 4. Når en forælder, der har forældremyndighed over barnet og får udbetalt børne- og ungeydelse, jf. stk. 1-3, 5 og 10, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan den ydelse, som den indsatte får udbetalt, efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsatte ægtefælle, såfremt den indsatte særbarn opholder sig hos denne.

Stk. 5. Har en forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele børne- og ungeydelsen til denne.

Stk. 6. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Stk. 7. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Stk. 8. For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, hvor betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 3-8, er opfyldt, udbetales børne- og ungeydelsen til den forælder, der opnår ret til børne- og ungeydelsen i henhold til forordningens regler ved beskæftigelse eller bopæl i Danmark eller modtagelse af pension fra Danmark, medmindre forordningens artikel 69 finder anvendelse, i hvilke tilfælde der udbetales til den, der er berettiget efter artikel 69.

Stk. 9. Udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende måned, efter Udbetaling Danmark har truffet afgørelse om udbetaling.

Stk. 10. For forældremyndighedsindehavere, som ikke var samboende i hele perioden fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021, udbetales hele børne- og/eller ungeydelsen til den forældremyndighedsindehaver, der for så vidt angår børneydelse den seneste hverdag forud for den 21. oktober 2021 fik udbetalt ydelsen, og for så vidt angår ungeydelse den seneste hverdag forud for den 21. december 2021 fik udbetalt ydelsen, jf. dog 2.-5. pkt. og stk. 4 og 6-8. Ydelsen skal uanset 1. pkt. udbetales efter stk. 1, hvis den forældremyndighedsindehaver, der efter 1. pkt. har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungeydelse, anmoder Udbetaling Danmark herom. Hvis det barn, der udbetales ydelse for, er bopælsregistreret hos den forældremyndighedsindehaver, der som følge af 1. pkt. ikke har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungeydelse, udbetales ydelsen efter stk. 3. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse uanset 1. pkt., hvis den forældremyndighedsindehaver, der som følge af 1. pkt. ikke har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungeydelse, dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende ægtefælle. Hvis udbetaling efter 1. pkt. er ophørt, kan der ikke efterfølgende ske udbetaling på baggrund af 1. pkt.”

4. I § 8 a, stk. 1, 1. pkt., udgår ”og en eventuel ægtefælles”.

5. Efter § 8 a indsættes:

”§ 8 b. For børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i Det Centrale Personregister (CPR) til grund ved fastlæggelse af

udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter § 4. Dette gælder dog ikke, såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med cpr-nummer i Det Centrale Personregister CPR.

Stk. 2. For børn og unge født før den 1. juli 2004 lægges de oplysninger til grund, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndigheden.”

6. § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”I hele den ydelse, som den enkelte er berettiget til at få udbetalt, jf. § 4, kan modregnes den enkelte berettigedes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, og skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.”

§ 2

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017, § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018 og § 17 i lov nr. 1559 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres ”de bestemmelser, som følger af § 5, stk. 1-6” til: ”§ 5”.

2. I § 1, stk. 2, 5. pkt., ændres ”120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr.” til: ”60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr.”, og i 9. pkt. ændres ”200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.” til: ”100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr.”

3. § 5 affattes således:

”§ 5. Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- eller ungeydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. I tilfælde, hvor hele børne- eller ungeydelsen for et barn udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 5-8 eller 10, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. eller 9. pkt. Det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. pkt., forhøjes med 60 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for efter 2. pkt., dog maksimalt med 120 kr., og det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 9. pkt., forhøjes med 100 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for efter 2. pkt., dog maksimalt med 200 kr.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. § 2 har virkning fra og med indkomståret 2022.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udbetaling af børne- og ungeydelsen

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Den foreslåede ordning

2.2. Indkomstaftapning

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Den foreslåede ordning

2.3. Vandrende arbejdstagere

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Den foreslåede ordning

2.4. Modregning

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Den foreslåede ordning

2.5. Lighedeling af den supplerende grønne check

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Den foreslåede ordning

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1 Økonomiske konsekvenser for det offentlige

5.2 Implementeringskonsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Miljømæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den 27. marts 2018 indgik den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti *Aftale om ét samlet familieretligt system*. Lovforslaget udmønter den del af aftalen, der vedrører nye udbetalingsregler for børne- og ungeydelsen.

Aftalepartierne er enige om, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed fremover i udgangspunktet skal modtage halvdelen af børne- og ungeydelsen hver – uanset om de er samboende eller ej. Er der alene en forældremyndighedsindehaver, skal hele børne- og ungeydelsen dog udbetales til denne. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, kan ligedeling fravælges ved enighed og i tilfælde, hvor barnet overvejende bor hos en af forældremyndighedsindehaverne.

Som følge af de nye udbetalingsregler foreslås indkomstaftapningen ligeledes ændret, så aftapningen skal ske på grundlag af ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold. Der vil herefter gælde de samme regler for ægtefæller og ugifte samlevende.

De nye udbetalingsregler vil sikre, at forældremyndighedsindehaverne ligestilles i relation til udbetalingen af børne- og ungeydelsen, og at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre. Samtidig tager modellen hensyn til, hvis barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Det foreslås, at der for delte familier skal gælde en overgangsordning, der har til formål at tilgodese, at delte familier som udgangspunkt vil have indrettet sig på, at børne- og ungeydelsen udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Det har ud fra et ligestillingsmæssigt perspektiv været kritiseret, at børne- og ungeydelsen som udgangspunkt udbetales til barnets moder.

Den daværende skatteminister tilkendegav på den baggrund den 22. december 2015 over for Ligestillingsudvalget at ville undersøge, hvilke muligheder der er for at ændre reglerne for udbetalingen af børne- og ungeydelsen, jf. svar af 22. december 2015 på Ligestillingsudvalgets alm. del spørgsmål 38, Folketingstidende 2015-16.

Skatteministeriet igangsatte på denne baggrund i begyndelsen af 2016 et analysearbejde, hvor følgende ministerier og styrelser m.v. har bidraget i teknisk og faglig henseende: Børne- og Socialministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Udenrigsministeriet (ministeren for fiskeri og ligestilling), Skatteforvaltningen samt Udbetaling Danmark.

Under analysearbejdet blev der opstillet en model, hvorefter ydelsen, tilsvarende de svenske udbetalingsregler om ”barnbidrag”, som udgangspunkt udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, hvis de har fælles forældremyndighed over barnet.

Modellen sikrer, at forældremyndighedsindehaverne ligestilles i relation til udbetalingen af børne- og ungeydelsen, og at udbetalingsreglerne i højere grad tager højde for nutidens familiemønstre. Modellen understøtter desuden familier, der kan løse uenigheder selv. For

forældremyndighedsindehavere, der ikke bor sammen, men som deler de forpligtelser, der følger med et barn, mellem sig, vil udgangspunktet således ligesom for samboende forældremyndighedsindehavere være en lighed af ydelsen.

Samtidig tager modellen hensyn til, hvis barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne. Her kan udbetalingen ske til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis forældremyndighedsindehaverne er enige, eller den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne. På den måde skabes gode forudsætninger for, at forældremyndighedsindehaverne selv tager ansvar for familien, men samtidig tages der hensyn til de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke kan nå til enighed.

Modellen blev præsenteret i rapporten Model for nye regler om udbetaling af børne- og ungeydelse, der blev offentliggjort den 22. december 2017.

Som følge af ligheden af børne- og ungeydelsen foreslås reglerne om indkomstaftapning af børne- og ungeydelsen ligeledes ændret, så indkomstaftapningen vil skulle ske på basis af hver ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold.

Individuel indkomstaftapning vil imødekomme den kritik, der har været af, at ægtefæller og ugifte samlevende ikke behandles ens efter de gældende regler. Det har bl.a. givet anledning til kritik, at der sker indkomstaftapning for et ugift samlevende par, hvor moderen – der typisk får børne- og ungeydelsen udbetalt – er højtlønnet, mens der normalt ikke vil ske indkomstaftapning, hvis kun faderen har indkomst over topskattegrundlaget, fordi han sjældent er ydelsesmodtager.

Den supplerende grønne check, der gives for op til to børn, gives i dag fortrinsvis til barnets moder efter regler, der i svarer til de gældende udbetalingsregler i lov om en børne- og ungeydelse.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udbetaling af børne- og ungeydelsen

2.1.1. Gældende ret

For børn og unge under 18 år udbetales en skattefri børne- og ungeydelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungeydelse, hvis betingelserne i § 2 i loven.

For børn under 15 år udbetales ydelsen hvert kvartal med en fjerdedel af den årlige ydelse, jf. § 5, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse. Børneydelsen udbetales første gang for kvartalet efter det kvartal, hvori barnet er født. For det kvartal, hvor barnet fylder 15 år, udbetales en forholdsmæssig andel af et kvartals ydelse, der svarer til antallet af måneder fra kvartalets begyndelse til og med den måned, hvor barnet fylder 15 år. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 18.384 kr. årligt (2020-niveau). For de 3-6-årige børn er beløbet 14.556 kr. årligt (2020-niveau), og for børn i alderen 7-14 år er beløbet 11.448 kr. årligt (2020-niveau), jf. § 1, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

For unge i alderen 15-17 år udbetales ydelsen månedsvis, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. Ungeydelsen udbetales første gang for den måned, der følger efter den måned, hvor barnet fylder 15 år, og sidste gang for den måned, i hvilket retten til ydelsen ophører (den måned, hvor den unge fylder 18 år). For den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen, jf.

§ 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. Ungeydelsen udgør 11.448 kr. årligt (2020-niveau), jf. § 1, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, udbetales ydelsen til den af de registrerede partnere, der efter parrets oplysning herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen, jf. § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat han ikke er samlevende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, og får den ene af de registrerede partnere herefter forældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungeydelsen til denne, jf. § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og godtgør den anden af forældrene, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos, jf. § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse.

Lever forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungeydelsen til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregisteret, jf. § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse.

Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen til plejemoderen, jf. § 4, stk. 5, i lov om en børne- og ungeydelse.

Efter § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse kan Udbetaling Danmark bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne, jf. § 4, stk. 7, i lov om en børne- og ungeydelse.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udbetalingen af børne- og ungeydelsen ændres, så børne- og ungeydelsen for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet automatisk udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt. Er det kun den ene forældremyndighedsindehaver, der er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen dog til denne, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 2. pkt.

Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, skal ydelsen udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 1.

Ved forældremyndighedsindehavere, der ikke er samboende, skal forstås forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, når de ikke er registreret i CPR med bopæl på den samme adresse. Det er et krav, at kommunen efter lov om Det

Centrale Personregister rent faktisk har registreret forældremyndighedsindehaverne på hver deres adresse i CPR. Begrebet ”samboende” i dette forslag skal ikke tillægges samme indhold som det almindelige skattemæssige begreb ”samlevende”, der fremgår af kildeskattelovens § 4.

Ikkesamboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet skal således, hvis de er enige, ved brug af en selvbetjeningsløsning, jf. § 13 i lov om udbetaling Danmark, hvor forældremyndighedsindehaverne logger ind ved hjælp af et elektronisk ID, kunne tilkendegive over for Udbetaling Danmark, at de ønsker, at hele ydelsen skal udbetales til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Endvidere foreslås det, at ydelsen skal kunne udbetales til den forældremyndighedsindehaver, der dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, når barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2. Udbetaling Danmark vil automatisk på baggrund af registrering i CPR, kunne fastslå, om der er sket en efterfølgende bopælsregistrering hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Den forældremyndighedsindehaver, der ønsker udbetaling af hele børne- og ungeydelsen, vil ved brug af en selvbetjeningsløsning, jf. § 13 i lov om udbetaling Danmark, hvor forældremyndighedsindehaveren logger ind ved hjælp af et elektronisk ID, skulle anmode Udbetaling Danmark herom, idet samværsafgørelsen, der dokumenterer, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, skal vedhæftes anmodningen.

En samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, skal før den 1. april 2019 være truffet af enten Statsforvaltningen, eller af Ankestyrelsen, der er klageinstans for afgørelser om samvær truffet af Statsforvaltningen.

Derudover kan en dom om samvær, der af domstolene er afsagt i perioden fra den 1. oktober 2007 til og med den 30. september 2012, og som dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen.

Fra og med den 1. april 2019 blev Statsforvaltningen nedlagt, og Familieretshuset oprettet, jf. lov om Familieretshuset. Derfor vil en samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, fra og med den 1. april 2019 kunne blive truffet af enten Familieretshuset eller domstolene, som udgangspunkt familieretten, der udover at træffe afgørelser om samvær i 1. instans kan foretage en prøvelse af afgørelser truffet af Familieretshuset.

Det foreslås derfor, at der vil kunne ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne med en afgørelse om samvær fra Familieretshuset eller familieretten dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos vedkommende.

Selv om Statsforvaltningen er nedlagt fra og med 1. april 2019 vil der ligeledes på grundlag af en afgørelse om samvær fra Statsforvaltningen, Ankestyrelsen eller domstolene som beskrevet ovenfor skulle ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Ligesom en samværsafgørelse fra ovenstående instanser, der dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, kan danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til denne forældremyndighedsindehaver, kan et forlig mellem forældremyndighedsindehavere til barnet, der dokumenterer, at det er aftalt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, ligeledes danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Det indgåede forlig kan være indgået i Statsforvaltningen eller Familieretshuset og fremgå af et mødereferat eller af et dokument, der særskilt gengiver aftalen, eller der kan være tale om et retsforlig, der er tilført retsbogen.

Det foreslås endvidere, jf. forslaget til § 4, stk. 3, at ydelsen skal ligedeles på ny efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Det foreslås desuden, jf. forslaget til § 4, stk. 4, at når en forælder, der har forældremyndighed over barnet og får udbetalt halv eller hel børne- og/eller ungeydelse, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, så kan den ydelse, som den indsatte får udbetalt, efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsatte ægtefælle. Det er en betingelse, at den indsatte særbarn opholder sig hos denne.

Har en forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, foreslås det, at hele udbetalingen skal ske automatisk til denne, jf. forslaget til § 4, stk. 5.

Endvidere foreslås det, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge, jf. forslaget til § 4, stk. 6. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service foreslås det, at børne- og ungeydelsen udbetales til den eller de personer, der har taget barnet i pleje, jf. forslaget til § 4, stk. 7.

Udbetalingen af børne- og ungeydelsen efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal eller måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Det foreslås, at der skal gælde en overgangsordning for forældremyndighedsindehavere, som ikke er samboende i nogen del af perioden fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021, jf. forslaget til § 4, stk. 10. I de omfattede tilfælde udbetales hele børne- og/eller ungeydelsen til den forældremyndighedsindehaver, der for så vidt angår børneydelse den seneste hverdag forud for den 21. oktober 2021 fik udbetalt ydelsen, og for så vidt angår ungeydelse den seneste hverdag forud for den 21. december 2021 fik udbetalt ydelsen,.

Overgangsordningen skal tilgodese, at delte familier som udgangspunkt vil have indrettet sig på, at børne- og ungeydelsen udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver. Overgangsordningen gælder i hele den periode, som forældremyndighedsindehaveren uafbrudt modtager børne- og/eller ungeydelse for barnet for, og således maksimalt i 17 år og 9 måneder.

Den forældremyndighedsindehaver, der vil få ret til at få udbetalt hele ydelsen efter overgangsordningen, vil kunne anmode Udbetaling Danmark om udbetaling af børne- og/eller

ungeydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

I tilfælde, hvor barnet efterfølgende bliver bopælsregistreret hos den forældremyndighedsindehaver, der som følge af overgangsordningen ikke får udbetalt børne- og ungedydelse, eller denne anden forældremyndighedsindehaver gennem en samværsafgørelse eller et forlig kan dokumentere, at det er fastsat, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, udbetales børne- og ungedydelse efter de nye regler om lighedeling.

Hvis udbetalingen af børne- og/eller ungedydelsen overgår til en anden person eller stoppes helt, mister forældremyndighedsindehaveren ret til at få hele ydelsen udbetalt på baggrund af overgangsordningen uden mulighed for at komme tilbage på ordningen. Det samme gør sig gældende i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren mister berettigelsen til ydelsen, f.eks. ved udrejse af landet.

Endelig foreslås det, at for børn og unge, der er født fra og med 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i CPR til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungedydelsen. Registreringen af forældremyndighed i CPR blev først påbegyndt den 27. maj 2004, og registreringen på baggrund af domme først fra den 1. juli 2004. For børn og unge født før den 1. juli 2004 foreslås det derfor, at Udbetaling Danmarks oplysninger om forældremyndighed i stedet skal lægges til grund for udbetaling af børne- og ungedydelsen, jf. forslaget til § 8 b.

2.2. Indkomstaftapning

2.2.1. Gældende ret

Børne- og ungedydelsen indkomstaftappes, jf. § 1 a i lov om en børne- og ungedydelse. Ydelsen nedsættes med 2 pct. af den del af topskattegrundlaget efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, der overstiger et grundbeløb på 800.100 kr. (2020-niveau) for modtageren.

For ægtefæller sker nedsættelsen på baggrund af begge ægtefællers indkomst, jf. § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelse. Hvis begge ægtefæller har et topskattegrundlag på over 800.100 kr. (2020-niveau), beregnes nedsættelsen således på baggrund af summen af beløbene hos hver af ægtefællerne, som overstiger bundgrænsen på 800.100 kr. Hvis kun den ene ægtefælle har et topskattegrundlag på over 800.100 kr., beregnes nedsættelsen på baggrund af den del, der overstiger 800.100 kr. Tilsvarende gælder, hvis barnet er i privat familiepleje, og børne- og ungedydelsen udbetales til den ene af plejeforældrene. For samlevende er det kun ydelsesmodtagerens indkomst, der lægges til grund ved udbetalingen. I disse situationer beregnes nedsættelsen således ikke på baggrund af begge personers indkomst, jf. § 1 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungedydelse.

Hvis barnet selv er modtager af ydelsen, sker nedsættelsen på baggrund af egen indkomst.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at reglerne om indkomstaftapning ændres, således at aftapningen altid skal ske på grundlag af hver enkelt ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold.

Børne- og ungedydelsen skal således ifølge forslaget kun nedsættes med den del af ydelsesmodtagerens egen indkomst, der overstiger grundlaget for topskat på 800.100 kr. (2020-niveau). Nedsættelsen skal ligesom efter gældende regler ske med et beløb svarende til 2 pct. af den del af grundlaget for topskat, der overstiger bundfradraget på 800.100 kr. (2020-niveau).

Med forslaget vil der ikke længere være forskel på indkomstaftapningen for ægtefæller og ugifte samlevende i modsætning til efter de gældende regler, hvor indkomstaftapningen for ægtefæller sker på grundlag af begge ægtefællers indkomst, mens indkomstaftapningen for ugifte samlevende par kun sker på grundlag af ydelsesmodtagerens indkomst.

2.3. Vandrende arbejdstagere

2.3.1. Gældende ret

Børne- og ungeydelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

Hvis der er ret til børne- og ungeydelse for det samme barn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, afgøres det efter artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF – den såkaldte prioriteringsregel – hvilket lands lovgivning om familieydelse, der har forrang. Når det er fastlagt, hvilket lands lovgivning der har forrang, er det national lovgivning i det kompetente land, som finder anvendelse, jf. artikel 67.

Er Danmark primært land efter forordning nr. 883/2004/EF, skal Danmark udbetale den fulde ydelse. Dansk lovgivning finder således som udgangspunkt anvendelse, hvor en person, der er beskæftiget i Danmark, efter forordningen udløser ret til, at familien kan modtage familieydelse, selvom barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz (eksportabilitetsprincippet).

Dette vil f.eks. være tilfældet, når den ene forældremyndighedsindehaver arbejder i Danmark, mens barnet bor i et andet EU/EØS-land, og den forældremyndighedsindehaver, barnet bor hos, ikke arbejder. Er Danmark sekundært land, skal Danmark udbetale forskellen mellem det beløb, der eventuelt er ret til i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den danske ydelse. Det vil være tilfældet, når barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den forældremyndighedsindehaver, barnet bor hos, arbejder i det pågældende land.

Medlemsstaterne udveksler oplysninger via fælles standardblanketter bl.a. for at afklare, hvilket land der skal udbetale ydelser som primært land m.v. Udbetaling Danmark er derfor i dialog med myndigheden i hjemlandet, så der ikke sker dobbeltudbetaling.

EU/EØS-borgere og borgere fra Schweiz med børn bosat i et andet EU/EØS-land eller Schweiz skal således ved anmodning om børne- og ungeydelse udfylde et ansøgningsskema om bopæls- og beskæftigelsesforhold for forældremyndighedsindehaverne samt oplysninger om barnet. Udbetaling Danmark kontakter herefter den relevante udenlandske myndighed med henblik på vurdering af oplysningerne og afgørelse af, hvilket land der skal udbetale børne- og ungeydelse som henholdsvis primært og sekundært land.

I tilfælde omfattet af forordning nr. 883/2004/EF udbetales børne- og ungeydelsen til den person, der efter forordningen har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, eller modtager pension fra Danmark og dermed er omfattet af dansk social sikring. For så vidt angår personer omfattet af forordningen er kravene i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om en børne- og ungeydelse vedrørende fuld skattepligt og barnets ophold i Danmark fraveget. De øvrige betingelser for at være berettiget til ydelsen skal være opfyldt. Det bemærkes, at for så vidt angår optjeningsprincippet i børne- og ungeydelseslovens § 2, stk. 1, nr. 7, så medregnes perioder, der er tilbragt efter et andet EU-/EØS-land eller Schweiz' lovgivning, ved vurderingen af, om personer omfattet af forordningen har optjent ret til børne- og ungeydelse.

Forordningen indeholder endvidere en regel, hvorefter udbetaling af ydelsen i visse tilfælde skal ske til den anden EU/EØS-borger eller borgere fra Schweiz end den, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark eller modtager pension fra Danmark, og er omfattet af dansk social sikring efter forordningen samt opfylder de danske nationale betingelser for at være berettiget til ydelsen. Ifølge artikel 68 a i forordningen kan en myndighed i den medlemsstat, hvori barnet har bopæl, efter anmodning fra den forældremyndighedsindehaver, som barnet bor hos, således i tilfælde, hvor ydelsen ikke anvendes til barnets underhold, anmode om, at ydelsen udbetales til den, der faktisk forsørger barnet.

En eventuel ændring af udbetalingen sker i disse tilfælde efter oplysninger fra den udenlandske myndighed om, at ydelsen ikke anvendes til barnets underhold, hvorefter der sker en partshøring over de oplysninger af den forældremyndighedsindehaver, der er berettiget til ydelsen. Derefter sker udbetalingen til den udenlandske myndighed, der viderebringer ydelsen til forsørgeren.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Udbetaling af børne- og ungedydelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås, at der for god ordens skyld indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af udbetalingsreglerne i lov om en børne- og ungedydelse.

For personer omfattet af forordningen skal udbetalingen ske til den fysiske person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark eller modtager pension fra Danmark, jf. artikel 1, og dermed er omfattet af dansk social sikring. Der vil ikke skulle ske lighedeling af ydelsen.

Det vil som i dag være et krav, at betingelserne for at være berettiget til ydelsen er opfyldt. Personer fra EU/EØS-lande eller Schweiz og deres familiemedlemmer m.v. vil dog fortsat være berettiget til børne- og ungedydelsen, når den pågældende person er omfattet af forordningen, uanset at personen ikke er fuldt skattepligtig til Danmark og/eller barnet ikke opholder sig her i landet, jf. afsnit 2.3.1.

2.4. Modregning

2.4.1. Gældende ret

Krav på børne- og ungedydelse kan ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning, jf. § 11, stk. 1, i lov om en børne- og ungedydelse.

Udbetaling Danmark kan dog efter § 11, stk. 2, efter anmodning fra bopælskommunen i hele ydelsen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Ydelsen kan herudover ikke anvendes til modregning med eventuelle offentlige krav bortset fra eventuel skyldig børne- og ungedydelse, jf. § 11, stk. 2, 3. pkt., i lov om en børne- og ungedydelse.

Det er den kommune, der er fordringshaver for det krav på daginstitutionsrestancer m.v., der modregnes med, der træffer afgørelsen om modregning, hvis kravet endnu ikke er sendt til inddrivelse, jf. § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om en børne- og ungedydelse.

Kommunen kan også vælge, at fradrag for restancer skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden,

dvs. Gældsstyrelsen, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse. I disse tilfælde vil kommunen sende kravet vedrørende betaling for dag- og klubtilbud samt skolefritidsordning til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, der herefter træffer afgørelse om modregning.

Ved modregning med gæld til det offentlige anvendes den dækningsrækkefølge, der fremgår af § 7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Først dækkes fordringer under opkrævning, for hvilke den udbetalende myndighed er fordringshaver, i det omfang den udbetalende myndighed træffer afgørelse om modregning, jf. stk. 1, nr. 1. Dernæst dækkes fordringer modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, jf. stk. 1, nr. 2. Endelig dækkes andre fordringer under opkrævning, jf. stk. 1, nr. 3. Dækker en udbetaling kun delvist fordringer omfattet af stk. 1, nr. 2, dækkes fordringerne ifølge stk. 2, 1. pkt., efter dækningsrækkefølgen i § 4, hvorefter bøder dækkes først, dernæst dækkes underholdsbidrag, idet private krav dækkes før forud for det offentliges krav, og endelig dækkes andre fordringer. Hvis der inden for samme kategori ikke er dækning til alle fordringer, dækkes fordringerne i den rækkefølge, hvori de er modtaget, jf. § 4, stk. 2, 1. pkt., ligesom renter dækkes før hovedkravet, jf. 2. pkt. Dækker en udbetaling kun delvist fordringer omfattet af § 7, stk. 1, nr. 3, dækkes fordringerne i den rækkefølge, hvori de er registreret i restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister, jf. stk. 2, 2. pkt.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 11, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse ændres, således at det for det første tydeliggøres, at det ikke er Udbetaling Danmark, der skal træffe afgørelse om modregningen, men at afgørelsen om modregning skal træffes af fordringshaveren, hvis kravet er under opkrævning, og af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis kravet er under inddrivelse, jf. afsnit 2.4.1.

For det andet foreslås det, at det tydeliggøres, at modregning også skal kunne ske efter anmodning fra en anden kommune end bopælskommunen, eksempelvis i tilfælde, hvor ydelsesmodtageren på tidspunktet for modregningen er flyttet til en anden kommune. I det omfang der stadig er restancer til fraflytningskommunen, vil modregning med krav på betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovebkendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, og skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen, således også kunne ske efter anmodning fra den fraflyttede kommune.

Endeligt foreslås det, at der kun vil kunne foretages modregning i den del af børne- og ungeydelsen, som den enkelte får udbetalt.

2.5. Lighedeling af den supplerende grønne check

2.5.1. Gældende ret

Der ydes en skattefri kompensation (en grøn check) til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængeregler. Den grønne check gives som et nedslag i den beregnede indkomstskat.

Derudover ydes der en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængereglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år. De nærmere betingelser svarer til betingelserne for at få børne- og ungeydelse, jf. afsnit 2.1.1. Den supplerende grønne check er på 120 kr. pr. barn. Beløbet kan maksimalt ydes for 2 børn pr. person, dvs. maksimalt med 240 kr. pr. person. Personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen eller modtager eller får forskud på førtidspension (herefter pensionister), får en højere supplerende grøn check på 200 kr., dog

maksimalt 400 kr.

Både den grønne check og den supplerende grønne check aftrappes med 7,5 pct. af grundlaget for topskatten, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 414.700 kr. (2020-niveau). Bundfradraget reguleres årligt efter personskattelovens § 20. For den supplerende grønne check tillægges bundfradraget et beløb, der i 2020 for ikke-pensionister udgør 7.000 kr. og for pensionister 11.667 kr. Tillægget betyder, at aftrapningen af den supplerende grønne check først indtræder, når den grønne check for personen er aftrappet fuldt ud. Aftrapningsbeløbet for både den grønne check og den supplerende grønne check kan maksimalt udgøre et beløb svarende til størrelsen på checken.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den supplerende grønne check skal ligedeles mellem forældremyndighedsindehaverne ligesom børne- og ungeydelsen, jf. afsnit 2.1.2. Som konsekvens af, at den supplerende grønne check herved som udgangspunkt vil skulle udbetales til begge forældremyndighedsindehaverne i stedet for kun den ene, foreslås det endvidere at nedsætte den supplerende grønne check til det halve. Med den foreslåede ændring vil der som udgangspunkt samlet set opnås samme kompensation for forældremyndighedsindehavere, som efter gældende regler, hvor kun den ene forældremyndighedsindehaver, som udgangspunkt moderen, modtager den supplerende grønne check for det enkelte barn. I nogle få tilfælde, hvor der både er særbørn og fællesbørn, vil der dog kunne ske en forøgelse af den samlede udbetaling. Det kan f.eks. være, når en moder har flere end to børn, for hvilke også faderen eller fædrene får ydelse for. Det foreslås ligesom efter gældende regler, at den enkelte forældremyndighedsindehaver fortsat maksimalt kan få supplerende grøn check på et beløb svarende til to børn.

Det foreslås endvidere, at i de tilfælde, hvor den ene forældremyndighedsindehaver modtager hele børne- og/eller ungeydelsen for et eller flere børn, fordobles den grønne check for det eller de børn, således at den fastholdes på samme niveau som efter gældende regler. Dette ændrer dog ikke på, at der maksimalt skal kunne opnås supplerende grøn check på et beløb svarende til to børn.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Fra og med den 25. maj 2018 finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46 EF (generel forordning om databeskyttelse) – databeskyttelsesforordningen – anvendelse. Lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, databeskyttelsesloven, trådte i kraft den 25. maj 2018 og supplerer databeskyttelsesforordningen.

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller sammenstilling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal

være opfyldt ved behandlingen af personoplysninger. Det betyder bl.a., at personoplysningerne skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. persondataforordningens artikel 5, stk. 1 litra a, at indsamlingen af personoplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, og at de indsamlede personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænsede til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (proportionalitet og dataminimering), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændelige tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Databeskyttelsesforordningen indeholder desuden regler for, hvornår behandling, herunder videregivelse af henholdsvis almindelige personoplysninger og følsomme personoplysninger, må finde sted.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Litra f gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udøvelsen af deres opgaver. Således vil behandling bl.a. kunne finde sted, hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Den persondataretlige behandling, der vil skulle foretages ved administrationen af de foreslåede ændringer i nærværende lovforslag, består bl.a. af indsamling og behandling af oplysninger med henblik på udbetaling af børne- ungedyldelsen. Efter lovforslaget skal udbetalingen af børne- og ungedyldelsen baseres på oplysninger fra CPR-registret om forældremyndighed. Det er Skatteministeriets opfattelse, at lovforslaget er inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Ved vurderingen er der lagt vægt på, at behandlingen har hjemmel i forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og i øvrigt er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for databehandling, som følger af forordningens artikel 5. Det bemærkes, at personnummer alene bruges med henblik på entydig identifikation i forbindelse med indhentelse af oplysninger om forældremyndighed i CPR-registret. Det er Skatteministeriets opfattelse, at behandlingen er i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 11, stk. 1.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes at have ligestillingsmæssige konsekvenser, da forslaget indebærer, at forældremyndighedsindehavere i højere grad ligestilles ved udbetaling af børne- og ungedyldelsen samt ved udbetaling af den supplerende grønne check.

Med de foreslåede ændringer vil reglerne være kønsneutrale. De foreslåede ændringer vil således betyde, at ydelserne som udgangspunkt udbetales til begge forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, hvor det i dag som udgangspunkt er moderen, der modtager ydelserne.

Med gældende regler er der ca. 685.000 modtagere af børne- og ungedyldelsen, hvoraf de ca. 635.000

er mødre og de ca. 35.000 er fædre (resten er barnet selv eller andre). Med de foreslåede ændringer vil denne fordeling ændres betydeligt, idet det skønnes, at når forslaget er fuldt indfaset, vil der være ca. 655.000 mødre og ca. 580.000 fædre, der modtager ydelsen. Omfordelingen vil dermed medføre, at mødre og fædre i højere grad ligestilles i forhold til ydelsen.

Der vil imidlertid være familier, hvor der ikke vil ske en deling af ydelserne. Dette er tilfældet, hvor kun én af forældrene har forældremyndigheden over barnet, forældremyndighedsindehaverne ved aftale fravælger lighedeling, eller hvis der på baggrund af en samværsafgørelse eller et forlig, hvorefter det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, anmodes om udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Disse tilfælde skønnes at vedrøre ca. 105.000 modtagere af børne- og ungedydelsen, hvoraf ca. 90.000 er mødre og ca. 15.000 er fædre, når forslaget er fuldt indfaset.

Der vil i en overgangsperiode ligeledes ikke ske en deling ydelserne i de tilfælde, hvor den foreslåede overgangsordning, jf. forslaget til § 4, stk. 10, finder anvendelse. Overgangsordningen medfører dermed en gradvis indfasning mod den ovenfor nævnte fuldt indfasede fordeling.

Desuden indebærer forslaget, at gifte par og samlevende par ligestilles i forhold til indkomstaftapningen af børne- og ungedydelse. For gifte par tages i dag både modtagerens og ægtefællens indkomst i betragtning ved aftapningen, hvis indkomsterne hver især overstiger et bundfradrag på 800.100 kr. (2020-niveau). For enlige og ugifte samlevende sker aftapningen i dag alene på baggrund af indkomsten for modtageren af børne- og ungedydelsen, dvs. typisk moderen.

Den individuelle indkomstaftapning vil betyde, at indkomstaftapningen vil være den samme, uanset om forældremyndighedsindehaverne er ægtefæller eller gifte samlevende.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Udgifterne til børne- og ungedydelse skønnes i 2021 at udgøre ca. 15 mia. kr. Ca. 4 pct. af ydelsen udbetales til barnets fader og ca. 96 pct. af ydelsen til barnets moder. En meget begrænset del af ydelsen udbetales til barnet selv eller andre.

Forslaget om lighedeling af børne- og ungedydelsen har i udgangspunktet begrænsede provenumæssige konsekvenser, idet udbetalingerne i udgangspunktet er uafhængige af, om modtageren er barnets moder eller barnets fader eller dem begge. Der vil dog være en effekt fra indkomstaftapningen af ydelsen, der individualiseres samtidig med lighedelingen. For ægtefæller er der isoleret set en merudgift som følge af, at indkomstaftapningen ikke længere beregnes efter summen af deres indkomst over bundgrænsen på 800.100 kr., samtidig med at aftapning kun kan ske i halvdelen af ydelsen. For enlige og ugifte samlevende er der isoleret set en mindreudgift som følge af, at der kan være forskel mellem indkomsten hos barnets moder og indkomsten hos barnets fader. Samlet skønnes forslaget om lighedeling af børne- og ungedydelsen at medføre merudgifter i 2022 til børne- og ungedydelse på ca. 34 mio. kr. årligt (2021-niveau) i umiddelbar virkning og ca. 13 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, jf. tabel 1. Merudgifterne aftager i takt med, at der vil være færre børn i overgangsordningen for delte familier.

Der udbetales endvidere ca. 90 mio. kr. (2019) i supplerende grøn check. Da udbetalingsreglerne for den supplerende grønne check følger reglerne for udbetaling af børne- og ungedydelsen, gælder tilsvarende, at ca. 4 pct. af ydelsen udbetales til mænd.

Forslaget om lighedeling af den supplerende grønne check vil medføre mindreudgifter som følge af, at forskelle mellem indkomsten hos barnets fader og barnets moder medfører en ændret indkomstaftapning. Således skønnes forslaget i 2022 at medføre mindreudgifter på ca. 13 mio. kr. (2021-niveau) i umiddelbar virkning og ca. 7 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Mindreudgifterne reduceres løbende som følge af, at der vil være færre børn i overgangsordningen for delte familier, samt at den supplerende grønne check ikke niveaureguleres årligt og dermed er reelt aftagende.

Den samlede virkning af de to forslag er merudgifter i størrelsesordenen 6 mio. kr. årligt. Den varige virkning skønnes til merudgifter på ca. 7 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Der er ingen virkning i finansåret 2021. Ændringerne har samlet set en beskedent positiv virkning på arbejdsudbuddet.

Tabel 1. Merudgifter ved lighedeling af børne- og ungedydelser og den supplerende grønne check

Mio. kr. (2021-niveau)	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansårs- virkning 2021
<i>Umiddelbar virkning</i>							
Lighedeling af børne- og ungedydelse	-	34	33	32	31	22	0
Lighedeling af supplerende grøn check	-	-13	-12	-12	-12	-4	0
I alt	-	21	21	20	20	19	0
<i>Virkning efter tilbageløb</i>							
Lighedeling af børne- og ungedydelse	-	26	25	25	24	17	-
Lighedeling af supplerende grøn check	-	-10	-9	-9	-9	-3	-
I alt	-	16	16	16	15	14	-
<i>Virkning efter tilbageløb og adfærd</i>							
Lighedeling af børne- og ungedydelse	-	13	13	13	12	9	-
Lighedeling af supplerende grøn check	-	-7	-7	-7	-6	-2	-
I alt	-	6	6	6	6	7	-

5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer af udbetalingen af børne- og ungedydelse er fastlagt under hensyn til, at udbetalingen skal være så enkel som muligt bl.a. med det formål at muliggøre en automatisk, systemunderstøttet sagsbehandling.

Lovforslaget understøtter bl.a., at der kan kommunikeres digitalt med ydelsesmodtagerne af børne- og ungedydelse ved brug af et elektronisk ID, da der anvendes en selvbetjeningsløsning til brug for de personer, der vil være omfattet af de foreslåede regler. Det er dog ikke obligatorisk for alle at kommunikere digitalt med den offentlige myndighed via en selvbetjeningsløsning, hvor forældremyndighedsindehaverne logger ind ved hjælp af et elektronisk ID. For de forældremyndighedsindehavere, der er undtaget fra obligatorisk digital selvbetjening, jf. § 13 i lov om Udbetaling Danmark, vil Udbetaling Danmark udsende en fysisk blanket om mulighed for fravigelser fra udgangspunktet om lighedeling.

Det er dog ikke relevant for personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF at anvende og kommunikere digitalt med den offentlige myndighed via en selvbetjeningsløsning, hvor der logges ind ved hjælp af et elektronisk ID, da de ved anmodning om udbetaling af hele ydelsen til den, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, skal udfylde et særligt ansøgningsskema om bopæls- og beskæftigelsesforhold for forældremyndighedsindehaverne samt oplysninger om barnet.

Udbetaling Danmark vil endvidere kommunikere via digital post til personer, der er omfattet af forslaget, og som ikke er undtaget fra at modtage digital post, jf. § 13 i lov om Udbetaling Danmark.

Lovforslaget understøtter endvidere, at administrationen af lovgivningen sker helt eller delvist digitalt. Udbetaling Danmark, der varetager administration og udbetaling af børne- og ungedyden, skal trække på allerede eksisterende data vedrørende forældremyndighed i henholdsvis CPR og Udbetaling Danmarks eget register med oplysninger om forældremyndighed.

Anmodninger om, at udbetalingen skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver på baggrund af en samværsafgørelse m.v., vil imidlertid skulle behandles manuelt.

Lovforslaget vurderes på denne baggrund at være i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Udbetaling Danmark administrerer og udbetaler børne- og ungedyden på baggrund af indkomstdata fra Skatteforvaltningen. Ændringer i udbetalingsreglerne for børne- og ungedyden kræver, at den nuværende systemunderstøttelse og driften heraf, tilpasses. Implementeringskonsekvenserne vedrører dels systemtilretninger af it-systemerne, der understøtter udbetalingen af ydelsen i Udbetaling Danmark og Skatteforvaltningen, og dels en række varige driftsopgaver.

Systemtilretningerne i Udbetaling Danmark dækker over tilpasninger af det eksisterende it-system. Systemtilretningerne i Skatteforvaltningen vedrører ændring af det eksisterende it-system til udbetaling af grøn check.

Driftsomkostningerne for Udbetaling Danmark forøges, da målgruppen for ydelsen næsten fordobles. Desuden øges kompleksiteten af udbetalingen, da der med indførelse af individuel indkomstaftapning skal tages stilling til ydelsesniveauet for flere borgere end i dag. Lighedelingen forventes således bl.a. at medføre flere henvendelser fra ydelsesmodtagere, opfølgning på anmodninger om at fravige lighedelingen, flere forsendelser mv. Det første år forventes merudgifter til drift at være højere som følge af udsendelse af orienteringsbreve og henvendelser vedr. den nye ordning.

Udbetaling Danmark vurderer umiddelbart, at de samlede udgifter til systemtilretninger udgør op imod 24 mio. kr. i 2021. Hertil kommer udgifter til drift for Udbetaling Danmark, som vurderes at udgøre op til 5,7 mio. kr. i 2021, 21,7 mio. kr. i 2022 og 15,5 mio. kr. årligt i 2023 og frem. De endelige kommunaløkonomiske konsekvenser vil skulle forhandles med de kommunale parter i DUT-regi.

Herudover vurderes lovforslaget at medføre implementeringskonsekvenser for Skatteforvaltningen vedrørende udbetaling af grøn check til systemudvikling og drift for 0,5 mio. kr. i 2021, 0,2 mio. kr. i 2022, 0,3 mio. kr. i 2023, 1,3 mio. kr. i 2024 og i alt 4,7 mio. kr. i 2025-2028 og 0,2 mio. kr. årligt i 2029 og frem.

Desuden skønnes lovforslaget at medføre merudgifter af mindre omfang til sagsbehandling i Kriminalforsorgen og Ankestyrelsen.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

I udgangspunktet sker ligedelingen af børne- og ungedydelsen fra den 1. januar 2022 automatisk for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet.

Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for ikkesamboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungedydelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne, og for forældremyndighedsindehavere omfattet af den foreslåede overgangsordning, hvis ydelsen ønskes ligedelt eller den, der ikke får ydelse, ønsker hele ydelsen udbetalt.

Hvis forældremyndighedsindehaverne er enige om ikke at dele børne- og ungedydelsen, vil de ved brug af en selvbetjeningsløsning, hvor forældremyndighedsindehaverne logger ind ved hjælp af et elektronisk ID, kunne tilkendegive, at udbetalingen ønskes ændret, således at der kun vil ske udbetaling til den ene forældremyndighedsindehaver. Hvis forældremyndighedsindehaverne ikke er enige, vil den forældremyndighedsindehaver, der kan dokumentere, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, ligeledes ved brug af denne selvbetjeningsløsning, hvor der logges ind via et elektronisk ID, kunne anmode Udbetaling Danmark om udbetaling af hele ydelsen.

Manglende opdateringer af bopælsadresse og forældremyndighed kan medføre udbetaling af børne- og ungedydelsen på baggrund af fejlregistreringer i registrene. Forældremyndighedsindehavere vil få pligt til selv at rette henvendelse til den pågældende myndighed vedrørende registrering i CPR eller Udbetaling Danmark, såfremt forældremyndighedsindehaveren vil have rettet oplysningerne om forældremyndighed over barnet i CPR eller i Udbetaling Danmarks systemer, jf. den foreslåede § 8 b.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Børne- og ungedydelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

I medfør af artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF er det beskæftigelseslandets lovgivning, der har forrang, hvorfor dansk lovgivning som udgangspunkt finder anvendelse, hvor en person, der er beskæftiget i Danmark som led i beskæftigelsesforholdet, efter forordningen udløser ret til, at familien kan modtage familieydelse, selv om barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz (eksportabilitetsprincippet).

Hvis der er ret til børne- og ungedydelse til det samme barn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, afgøres det efter artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF – den såkaldte prioriteringsregel – hvilket

lands lovgivning om familieydelse, der har forrang. Når det er fastlagt, hvilket lands lovgivning, der har forrang, er det national lovgivning i det kompetente land, som finder anvendelse, jf. artikel 67.

For personer omfattet af forordningen sker udbetalingen til den fysiske person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, jf. artikel 1, og dermed er omfattet af dansk social sikring.

I tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungedydelser skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har deres bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungedydelser med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne, jf. artikel 68 a.

Udbetaling af børne- og ungedydelser til personer omfattet af forordningen skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås derfor, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, i lov om en børne- og ungedydelser, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.

Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. juni 2020 til den 21. august 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Adoption & Samfund, Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, BUPL, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, CEPOS, CEVEA, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Lærerforening, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Friskoleforening, Dansk Gartneri, Danske Kvindesamfund, Dansk Landsbrugsrådgivning, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Erhvervsskoler, Danske Familieadvokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Produktionsskoler Lærerforening, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Danske Underviserorganisationers Samråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Det Sociale Nævn, DI, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Efterskoleforeningen, EjendomDanmark, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Familieretshuset, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Foreningen af 10. klasser i Danmark, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Far, Forsikring & Pension, Forstanderkredsen for Produktionsskoler, Forældreorganisationen Skole & Samfund, Frie Funktionærer, Frie Grundskolers Fællesråd, FSR – Danske Revisorer, Fællesrådet for Foreninger for Uddannelses- og Erhvervsvejledningen, Grønlands Selvstyre, HK-Privat, IBIS, ISOBRO, IT-Universitetet, Justitia, KL, Kraka, Kriminalforsorgen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Kræftens Bekæmpelse, Landsforeningen af Opholdssteder, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere, Landskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Mandecentret, Mellempåvirket Samvirke, Moderniseringsstyrelsen, Mødrehjælpen, Produktionsskoleforeningen, Rektorkollegiet,

Retssikkerhedssekretariatet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, SFR Skattefaglig forening, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Sundhedskartellet, Ungdomsboligrådet, Ældre Sagen, Ældreboligrådet.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Udgifterne til den supplerende grønne check skønnes i hvert af årene 2022-2025 at blive reduceret med ca. 6-7 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.</p> <p>Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til mindreudgifter på ca. 2 mio. kr.</p>	<p>Udgifterne til børne- og ungeydelse skønnes i hvert af årene 2022-2025 at blive forøget med ca. 13 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.</p> <p>Den varige virkning efter tilbageløb og adfærd skønnes til merudgifter på ca. 9 mio. kr.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Ændringer i udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen og grøn check kræver dels, at den nuværende systemunderstøttelse tilpasses i Udbetaling Danmark og Skatteforvaltningen, og dels en række varige driftsopgaver.</p> <p>De samlede udgifter til systemtilretninger for Udbetaling Danmark vurderes at udgøre op til 24 mio. kr. i 2021. Hertil kommer udgifter til drift for Udbetaling Danmark som vurderes at udgøre op imod 5,7 mio. kr. i 2021, 21,7 mio. kr. i 2022 og 15,5 mio. kr. årligt i 2023 og frem.</p> <p>Skatteforvaltningen vurderer at have udgifter forbundet med</p>

		udbetaling af grøn check til systemudvikling og drift for 0,5 mio. kr. i 2021, 0,2 mio. kr. i 2022, 0,3 mio. kr. i 2023, 1,3 mio. kr. i 2024 og i alt 4,7 mio. kr. i 2025-2028 og 0,2 mio. kr. årligt i 2029 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	<p>I udgangspunktet sker lighedelingen af børne- og ungedyelsen automatisk for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet fra den 1. januar 2022.</p> <p>Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for ikkesamboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungedyelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne, og for forældremyndighedsindehavere omfattet af den foreslåede overgangsordning, hvis ydelsen ønskes lighedelt eller den, der ikke får ydelse, ønsker hele ydelsen udbetalt.</p>
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Børne- og ungedyelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.</p> <p>Udbetaling af børne- og ungedyelsen til personer omfattet af</p>	

	forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås derfor, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, stk. 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.				
	Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.				
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	<table> <tr> <td>JA</td> <td>NEJ</td> </tr> <tr> <td></td> <td>X</td> </tr> </table>	JA	NEJ		X
JA	NEJ				
	X				

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelse nedsættes børne- og ungedydelsen for ægtefæller på baggrund af begge ægtefællers indkomst. For ægtefæller, der har været gift og samlevende i hele indkomståret, nedsættes den samlede børne- og ungedydelse, jf. § 1, som ægtefællerne tilsammen modtager i et kalenderår, med et beløb svarende til 2 pct. af summen af den del af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, hos hver af ægtefællerne, der i det pågældende indkomstår overstiger et bundfradrag på 800.100 kr. (2020-niveau).

Har begge ægtefæller et topskattegrundlag på over 800.100 kr., beregnes nedsættelsen således på baggrund af summen af beløbene hos hver af ægtefællerne, som overstiger bundgrænsen på 800.100 kr. Hvis kun den ene ægtefælle har et topskattegrundlag på over 800.100 kr., beregnes nedsættelsen på baggrund af 2 pct. af den del, der overstiger de 800.100 kr. for modtageren.

Det foreslås, at § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelse vedrørende indkomstaftapning for ægtefæller ophæves, således at aftapningen skal ske på grundlag af den enkelte ydelsesmodtagers indkomst, jf. 1 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungedydelse.

Indkomstaftapningen vil således skulle ske på grundlag af hver enkelt ydelsesmodtagers individuelle indkomstforhold, hvad enten forældremyndighedsindehaverne hver modtager halvdelen af børne- og ungedydelsen, eller den ene forældremyndighedsindehaver får udbetalt hele børne- og ungedydelsen, jf. § 4, stk. 1 og 2.

Den foreslåede ændring af indkomstaftapningen kan illustreres med følgende eksempler, der viser, hvordan aftapningen sker på baggrund af gældende regler og efter lovforslaget:

Eksempel 1 - Et ægtepar, hvor begge topskattegrundlag overstiger 800.100 kr.

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 850.000 kr. og den anden forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver hele ydelsen på 18.384 kr. (2020) før indkomstaftapning. Der sker imidlertid indkomstaftapning med 2 pct. af den del af begge forældremyndighedsindehaveres indkomst, der hver for sig overstiger 800.100 kr. Dvs. med 2 pct. af (850.000-800.100 kr.) = 998 kr. for den ene forældremyndighedsindehaver og 2 pct. af (900.000-800.100 kr.) = 1.998 kr. for den anden forældremyndighedsindehaver, i alt en samlet indkomstaftapning på 2.996 kr. Ydelsen, som alene den ene forældremyndighedsindehaver modtager, reduceres dermed fra 18.384 kr. til 15.388 kr.

Efter forslaget vil forældremyndighedsindehaverne få halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.192 kr. før indkomstaftapning. Indkomstaftapningen vil reducere den ene forældremyndighedsindehavers ydelse med 998 kr., fra 9.192 kr. til 8.194 kr. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil reduceres med 1.998 kr., fra 9.192 kr. til 7.194 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 15.388 kr.

Eksempel 2 – Et ægtepar, hvor den enes topskattegrundlag overstiger 800.100 kr.

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 450.000 kr., og den anden forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver hele ydelsen på 18.384 kr. (2020) før indkomstaftapning. Der sker imidlertid indkomstaftapning med 2 pct. af den del af indkomsten, der overstiger 800.100 kr. Dvs. med 2. pct. af (900.000-800.100 kr.) = 1.998 kr. Ydelsen, som alene den ene forældremyndighedsindehaver modtager, reduceres dermed fra 18.384 kr. til 16.386 kr.

Efter forslaget vil forældremyndighedsindehaverne få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.192 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af den ene forældremyndighedsindehavers ydelse. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil skulle reduceres med 1.998 kr., fra 9.192 kr. til 7.194 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 16.386 kr.

Eksempel 3 – Et ægtepar, hvor den enes topskattegrundlag overstiger 800.100 kr., og den anden har et særbarn

Et ægtepar har ingen fælles børn, men den ene forælder har forældremyndigheden alene over et særbarn på 16 år fra et tidligere forhold. Denne forældremyndighedsindehaver har et topskattegrundlag på 450.000 kr., og forældremyndighedsindehaverens ægtefælle har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får forældremyndighedsindehaveren hele ydelsen på 11.448 kr. (2020) før indkomstaftapning. Der sker imidlertid indkomstaftapning på baggrund af den anden ægtefælles indkomst med 2 pct. af den del af indkomsten, der overstiger 800.100 kr. Dvs. med 2. pct. af (900.000-800.100 kr.) = 1.998 kr. Den ydelse, forældremyndighedsindehaveren modtager, reduceres dermed fra 11.448 kr. til 9.450 kr.

Efter forslaget vil den forælder, der har forældremyndigheden alene over særbarnt, fortsat få udbetalt hele ydelsen, dvs. 11.448 kr. før indkomstaftapning. Der vil ikke ske en reduktion af ydelsen. Den samlede ydelse vil derfor udgøre 11.448 kr.

Eksempel 4 – Et ægtepar, hvor den enes topskattegrundlag overstiger 800.100 kr., fælles barn og særbarnt

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Samtidig har den ene forælder forældremyndigheden alene over et særbarnt på 5 år fra et tidligere forhold. Den ene forældremyndighedsindehaver til det fælles barn og særbarnt har et topskattegrundlag på 900.000 kr., og den anden forældremyndighedsindehaver til fællesbarnt har et topskattegrundlag på 450.000 kr.,

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) hele ydelsen på 32.940 kr. (2020) før indkomstaftapning. Der sker imidlertid indkomstaftapning med 2 pct. af denne forælders indkomst, der overstiger 800.100 kr. Dvs. med 2 pct. af (900.000-800.100 kr.) = 1.998 kr. Ydelsen reduceres dermed fra 32.940 kr. til 30.942 kr.

Efter forslaget vil den ene forælder, der har forældremyndigheden over særbarnt alene, fortsat få hele ydelsen for særbarnt, dvs. 14.556 kr., samt halvdelen af ydelsen for det fælles barn, 9.192 kr., dvs. samlet 23.748 kr. før indkomstaftapning. Ydelsen vil blive reduceret med 1.998 kr. til 21.750 kr. Den anden forældremyndighedsindehaver vil få udbetalt halvdelen af ydelsen for fællesbarnt, dvs. 9.192 kr. Der vil ikke ske en reduktion af ydelsen som følge af indkomstaftapning. Den samlede ydelse til parret vil dermed udgøre 30.942 kr.

Eksempel 5 – Et ægtepar hvor begge topskattegrundlag overstiger 800.100 kr., fælles barn og særbarnt

Et ægtepar har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Samtidig har den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) delt forældremyndighed over et særbarnt på 5 år fra et tidligere forhold. Derudover har den anden forælder (faderen) forældremyndigheden alene over et særbarnt på 6 år fra et tidligere forhold. Den ene forældremyndighedsindehaver til det fælles barn og det ene særbarnt har et topskattegrundlag på 850.000 kr. og den anden forældremyndighedsindehaver til fælles barn og det andet særbarnt har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) hele ydelsen for det fælles barn og særbarnt på 32.940 kr. (2020) før indkomstaftapning. Derudover får den anden forældremyndighedsindehaver (faderen) hele ydelsen for sit særbarnt på 14.556 kr., dvs. den samlede ydelse til parret udgør 47.496 kr. før indkomstaftapning. Der sker imidlertid indkomstaftapning med 2 pct. af den del af begge forældremyndighedsindehaveres indkomst, der overstiger 800.100 kr. Dvs. med 2 pct. af (850.000-800.100 kr.) = 998 kr. og 2 pct. af (900.000 kr.-800.100 kr.) = 1.998 kr., i alt en samlet indkomstaftapning på 2.996 kr. Den ydelse, som forældremyndighedsindehaverne samlet set modtager, reduceres dermed fra 47.496 kr. til 44.500 kr.

Efter forslaget vil den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) få udbetalt halvdelen af ydelsen for deres fælles barn, 9.192 kr., samt halvdelen af ydelsen for sit særbarnt, dvs. 7.278 kr., dvs. samlet 16.470 kr. før indkomstaftapning. Indkomstaftapningen vil reducere denne forældremyndighedsindehavers ydelse med 998 kr. til 15.472 kr. Den anden forældremyndighedsindehaver (faderen) vil få udbetalt halvdelen af ydelsen for deres fælles barn,

dvs. 9.192 kr. samt hele ydelsen på 14.556 for sit særbarn, dvs. i alt 23.748 kr. før indkomstafrapning. Indkomstafrapningen vil reducere ydelsen med 1.998 kr. til 21.750 kr. Den samlede ydelse til ægteparret vil dermed udgøre 37.222 kr.

Eksempel 6 – Et ugift samlevende par, hvor begge topskattegrundlag overstiger 800.100 kr.

Et ugift samlevende par har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) har et topskattegrundlag på 850.000 kr., og den anden forældremyndighedsindehaver (faderen) har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) hele ydelsen på 18.384 kr. (2020) før indkomstafrapning. Der sker kun indkomstafrapning med 2 pct. af den del af ydelsesmodtagerens topskattegrundlag, der overstiger 800.100 kr. Dvs. med 2 pct. af (850.000-800.100 kr.) = 998 kr. Børneydelsen reduceres dermed fra 18.384 kr. til 17.386 kr.

Efter forslaget vil det ugifte samlevende par hver få udbetalt halvdelen af ydelsen, dvs. 9.192 kr. før indkomstafrapning. Den ene forældremyndighedsindehavers ydelse vil blive reduceret med 998 kr., fra 9.192 kr. til 8.194 kr. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil blive reduceret med 2. pct. af (900.000-800.100 kr.) = 1.998 kr., dvs. fra 9.192 kr. til 7.194 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 15.388 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 1.

Eksempel 7 – Et ugift samlevende forældrepar, hvor den enes topskattegrundlag overstiger 800.100 kr.

Et ugift samlevende par har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) har et topskattegrundlag på 450.000 kr., og den anden forældremyndighedsindehaver (faderen) har et topskattegrundlag på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver (moderen) hele ydelsen på 18.384 kr. (2020) før indkomstafrapning. Der sker ingen indkomstafrapning af ydelsen.

Efter forslaget vil det ugifte samlevende par få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.192 kr. før indkomstafrapning. Der vil ikke ske en reduktion af den ene forældremyndighedsindehavers (moderens) halvdel af ydelsen. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil blive reduceret med 2. pct. af (900.000-800.100 kr.) = 1.998 kr., dvs. fra 9.192 kr. til 7.194 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 16.386 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 2.

Eksempel 8 – Ikkesamboende med delt ydelse

To ikkesamboende forældremyndighedsindehavere har fælles forældremyndighed over deres fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver har en indkomst på 450.000 kr. Den anden forældremyndighedsindehaver har en indkomst på 900.000 kr.

Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver hele ydelsen på 18.384 kr. (2020) før indkomstafrapning. Der sker ingen indkomstafrapning af ydelsen.

Ifølge forslaget vil begge forældremyndighedsindehavere som udgangspunkt få udbetalt halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.192 kr. før indkomstafrapning. Der vil ikke ske en reduktion af den ene forældremyndighedsindehavers ydelse. Den anden forældremyndighedsindehavers ydelse vil blive

reduceret med 2. pct. af (900.000-800.100 kr.) = 1.998 kr., dvs. fra 9.192 kr. til 7.194 kr. Den samlede ydelse vil dermed udgøre 16.386 kr., hvilket svarer til ydelsen til et gift par med samme indkomstforhold, jf. eksempel 2.

Til nr. 2

Ifølge § 1 a, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse anvendes for personer, der kun har været skattepligtige en del af året, jf. kildeskattelovens § 1, grundlaget for topskat efter omregning i henhold til reglerne i personskattelovens § 14 ved beregningen af nedsættelse efter § 1 a, stk. 1 og 2 i lov om børne- og ungeydelse.

Med forslaget til § 1 a, stk. 3, foreslås det, at henvisningen til stk. 2 udgår som en konsekvensændring af, at § 1 a, stk. 2, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 3

Efter § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse udbetales børne- og ungeydelsen til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, udbetales ydelsen til den af de registrerede partnere, der efter parrets oplysning herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse.

Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat at han ikke er samboende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, og får den ene af de registrerede partnere herefter forældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungeydelsen til denne, jf. § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos, jf. § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse.

Bor forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungeydelsen til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregistret, jf. § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse.

Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen til plejemoderen, jf. § 4, stk. 5, i lov om en børne- og ungeydelse.

Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse.

Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne, jf. § 4, stk. 7, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det er bl.a. en betingelse for retten til børne- og ungeydelse, at den person, der har forældremyndighed over barnet, eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt

skattepligtig, jf. kildeskattelovens § 1.

Det foreslås med forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt., at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet vil børne- og ungeydelsen skulle udbetales med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne. Den halve ydelse foreslås at skulle rundes opad til nærmeste hele kronebeløb, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 2. pkt.

Udbetalingen med halvdelen af børne- og ungeydelsen til hver af forældremyndighedsindehaverne med fælles forældremyndighed vil ifølge forslaget ligeledes skulle gælde, selv om forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende.

Ved forældremyndighedsindehavere, der ikke er samboende, skal forstås forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et barn, når de ikke står registreret i CPR med bopæl på den samme adresse. Det er et krav, at kommunen efter CPR-loven rent faktisk har registreret forældremyndighedsindehaverne på hver deres adresse i CPR. Begrebet ”samboende” i dette forslag skal ikke tillægges samme indhold og betydning som det almindelige skattemæssige begreb ”samlevende”, der fremgår af kildeskattelovens § 4.

Eksempel 9 – Lighedeling for forældre med fælles forældremyndighed uanset bopæl

To forældre har fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år. Efter gældende regler får den ene forældremyndighedsindehaver hele ydelsen på 18.384 kr. (2020) før indkomstaftapning. Med forslaget vil forældremyndighedsindehaverne få halvdelen af ydelsen hver, dvs. 9.192 kr. før indkomstaftapning, uanset om forældremyndighedsindehaverne til barnet bor sammen, eller de er registreret på hver deres folkeregisteradresse.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, stk. 1, 3. pkt., at er det kun den ene forældremyndighedsindehaver, der er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, skal hele ydelsen udbetales til denne.

I tilfælde, hvor begge forældremyndighedsindehavere har forældremyndigheden over barnet, men den ene af forældremyndighedsindehaverne ikke er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 og derved ikke har en eller anden form for personlig tilknytning til Danmark, der enten kan foreligge i form af bopæl eller ophold her i landet, hele ydelsen således skulle udbetales til den af forældremyndighedsindehaverne, der er fuldt skattepligtig til Danmark efter betingelserne i kildeskattelovens §§ 1, 7 og 8.

Den foreslåede § 4, stk. 1, 1. pkt., vedrører ikke forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet, der er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF, da der vil kunne ske udbetaling af børne- og ungeydelsen, såfremt vedkommende har bopæl eller beskæftigelse i Danmark og dermed er omfattet af dansk social sikring, jf. forslaget til § 4, stk. 8, og i øvrigt opfylder betingelserne for at være berettiget til ydelsen med fravigelse af kravet om fuld skattepligt og barnets ophold i Danmark.

Det foreslås endvidere, jf. forslaget til § 4, stk. 2, at udbetalingen i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke er samboende, skal kunne ske til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis:

- 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, eller
- 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsaftagelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

Efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 1, vil hele børne- og ungeydelsen skulle udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri. Denne fravigelse fra lighedeling af ydelsen vil gælde, uanset hvilken samværsordning forældremyndighedsindehaverne har aftalt i forhold til barnet.

Hvis forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, der ikke er samboende, er enige om, at ydelsen skal udbetales til den ene, vil de begge ved brug af en selvbetjeningsløsning, hvor der logges ind ved hjælp af et elektronisk ID, skulle tilkendegive, at de ønsker, at hele ydelsen skal udbetales til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Begge forældremyndighedsindehavere vil skulle erklære, at de ønsker, at udbetalingen skal ske til den ene af forældremyndighedsindehaverne. Når begge forældremyndighedsindehavere har erklæret sig enige i, at der skal ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, kan en accept heraf ikke ensidigt trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver.

Det følger af lovforslaget, at på samme måde som forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, der ikke er samboende, kan aftale, at hele børne- og ungeydelsen skal udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, vil de ligeledes på et senere tidspunkt kunne erklære, at de er enige om, at ydelsen skal deles. Også i dette tilfælde ville begge forældremyndighedsindehavere ved brug af selvbetjeningsløsningen, hvor de skal anvende deres et elektronisk ID, skulle erklære, at de har indgået aftale om, at der skal ske en lighedeling af ydelsen.

Som beskrevet ovenfor er det ikke obligatorisk for alle at kommunikere digitalt via selvbetjeningsløsningen med den offentlige myndighed. For de forældremyndighedsindehavere, der er undtaget fra obligatorisk digital selvbetjening, jf. lov om Udbetaling Danmark § 13, vil Udbetaling Danmark udsende en fysisk blanket om mulighed for fravigelser fra udgangspunktet om lighedeling.

Efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2, vil hele børne- og ungeydelsen skulle udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis vedkommende ifølge en samværsafgørelse eller et forlig kan dokumentere, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne.

En samværsafgørelse, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, skal før den 1. april 2019 være truffet af enten Statsforvaltningen, eller af Ankestyrelsen, der er klageinstans for afgørelser om samvær truffet af Statsforvaltningen.

Derudover kan en dom om samvær, der af domstolene er truffet i perioden fra og med den 1. oktober 2007 til og med den 1. oktober 2012 og som dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, ligeledes danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen.

En afgørelse om samvær, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, skal fra og med den 1. april 2019 være truffet af enten Familieretshuset eller domstolene.

Det foreslås derfor, at der vil skulle ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne med en afgørelse om samvær fra Familieretshuset

eller familieretten kan dokumentere, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos vedkommende.

Selv om Statsforvaltningen er nedlagt fra og med den 1. april 2019, vil der ligeledes på baggrund af en afgørelse om samvær fra Statsforvaltningen, Ankestyrelsen eller domstolene som beskrevet ovenfor, hvoraf det fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, kunne ske udbetaling af hele ydelsen til denne.

Ligesom en samværsafgørelse fra ovenstående instanser, der dokumenterer, at det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, kan danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til denne forældremyndighedsindehaver, kan et forlig mellem begge forældremyndighedsindehavere til barnet, der dokumenterer, at det er aftalt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, danne grundlag for en udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Det er således et krav, at forliget indeholder en samværsfordeling, der kan danne grundlag for en udbetaling af hele børne- og ungeydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Det indgåede forlig kan være indgået i Statsforvaltningen og Familieretshuset og fremgå af et mødereferat eller af et dokument, der særskilt gengiver aftalen, eller der kan være tale om et retsforlig, der er tilført retsbogen.

Det er den forældremyndighedsindehaver, der anmoder om udbetaling af hele ydelsen, der skal fremlægge dokumentation i form af en samværsafgørelse eller et indgået forlig, der ikke er bortfaldet.

Der skal derefter foretages partshøring i henhold til forvaltningslovens § 19 af den anden forældremyndighedsindehaver over den fremlagte dokumentation for samværsafgørelsen eller det indgåede forlig, således at den anden forældremyndighedsindehaver har mulighed for at udtale sig om den fremlagte dokumentation, der vil kunne medføre, at vedkommende ikke får udbetalt børne- og ungeydelse.

Det følger af lovforslaget, at for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et barn, der flytter til Danmark den 1. januar 2022 eller senere, vil der automatisk ske en ligedeling af børne- og ungeydelsen, uanset at udbetalingen tidligere er sket efter de foreslåede regler i § 4, stk. 2, nr. 2. De forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et barn, der fra og med den 1. januar 2022 flytter til Danmark, skal således, hvis de ønsker at fravige udgangspunktet om ligedeling og i stedet få hele ydelsen udbetalt til den ene forældremyndighedsindehaver, anmode herom, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2.

Ydelsen vil skulle udbetales på ny med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne efter forslaget til § 4, stk. 3, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Hvis den ene forældremyndighedsindehaver fremlægger dokumentation for, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og dermed opfylder betingelserne for at få udbetalt hele ydelsen, jf. forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2, vil

den anden forældremyndighedsindehaver kunne protestere herimod ved at dokumentere, at samværsafgørelsen eller forliget er ændret til, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den første forældremyndighedsindehaver. I så fald udbetales ydelsen med halvdelen til hver af forældrene efter forslaget til § 4, stk. 1.

Der vil også skulle foretages en lighedeling af ydelsen, hvis det dokumenteres, at samværsafgørelsen eller forliget er bortfaldet, for eksempel fordi barnet har fået bopæl hos den pågældende forældremyndighedsindehaver.

I så fald danner en bopælsregistrering af barnet hos den pågældende forældremyndighedsindehaver i CPR det fornødne dokumentationsgrundlag for, at samværsafgørelsen eller forliget er bortfaldet, hvorefter den pågældende forældremyndighedsindehaver kan få udbetalt halvdelen af ydelsen.

Når den ene forældremyndighedsindehaver vil få udbetalt hele ydelsen efter forslaget til § 4, stk. 2, nr. 2, genindtræder udgangspunktet hermed i forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt., om lighedeling af ydelsen mellem forældremyndighedsindehaverne, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

I tilfælde af, at barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver, skal vedkommende henvende sig til Udbetaling Danmark for, at der med udgangspunkt i forslaget til § 4, stk. 1, 1. pkt., kan ske en lighedeling af ydelsen.

Udenlandske samværsafgørelser, forlig eller domme vil ligeledes kunne lægges til grund for udbetaling af hele ydelsen, hvis de anerkendes i Danmark, jf. Haagerkonventionen. Udbetaling Danmark skal herefter træffe afgørelse om ændring af udbetalingen med virkning fra næstkommende udbetaling, efter afgørelsen om udbetaling af ydelsen er truffet, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Det foreslås endvidere, at når en forælder, der får udbetalt halv eller hel børne- og/eller ungeydelse, er indsat i en af Kriminalforsorgens institutioner i mere end tre måneder, vil denne forælders ægtefælle kunne få udbetalt den indsattes børne- og/eller ungeydelse efter Udbetaling Danmarks bestemmelse, når ægtefællen har barnet hos sig, jf. forslaget til § 4, stk. 4.

For så vidt angår den anden forældremyndighedsindehaver medfører det, at denne ikke vil kunne få den indsatte forældremyndighedsindehavers del af børne- og ungeydelsen udelukkende på baggrund af indsættelsen i en af Kriminalforsorgens institutioner i over tre måneder. Dette tilgodeser, at en indsat selv kan fortsætte med at varetage den økonomiske forsørgelse af barnet under indsættelse, herunder kan have barnet med sig under afsoningen, eller at den indsattes ægtefælle kan varetage forsørgelsen.

Den anden forældremyndighedsindehaver vil i stedet kunne gøre brug af de foreslåede generelt gældende regler for at få udbetalt hele ydelsen, jf. bemærkningerne til de foreslåede § 4, stk. 2 og 5, som netop varetager tilfælde, hvor den ene forældremyndighedsindehaver varetager den primære forsørgelse.

Udbetaling af børne- og ungeydelse til den forældremyndighedsindehaver, der har været indsat,

efter løsladelsen, vil forudsætte, at vedkommende retter henvendelse til Udbetaling Danmark herom.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, *stk. 5*, at har den ene forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, vil hele ydelsen skulle udbetales til denne.

Denne foreslåede bestemmelse omfatter de situationer, hvor barnet kun er registreret med én forældremyndighedsindehaver, der har forældremyndigheden over barnet, herunder eksempelvis hvis et barn er født i udlandet og efterfølgende er flyttet til Danmark med den ene forælder. Det kan også forekomme ved nyfødte børn, indtil faderskabet eller medmoderskabet til barnet er fastslået ved anerkendelse eller afgørelse. I sådanne situationer skal udbetalingen af hele ydelsen ske til den, der står registreret med eneforældremyndighed over barnet.

Eksempel 10 – et barn født ultimo 2021

To personer, der ikke er gift, får et barn, der bliver født den 30. december 2021. Barnets fader anerkender først efter den 1. januar 2022 faderskabet. Derfor sker udbetalingen af ydelsen til barnets moder, indtil faderskabet er anerkendt, og det fremgår af forældremyndighedsoplysningerne i CPR, at forældrene har fælles forældremyndighed over barnet. Ændringen på baggrund af faderskabet og den fælles forældremyndighed vil skulle ske fra næstkommende kvartal, hvor udbetalingen vil ske med halvdelen til hver af forældrene.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, *stk. 6*, at børne- og ungeydelsen skal kunne udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Hensynet bag forslaget til § 4, *stk. 6*, er, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til og med den dag, hvor den pågældende fylder 18 år, og da nogle børn eller unge ikke bor hjemme hos deres forældremyndighedsindehavere, indtil de fylder 18 år, kan der være tilfælde, hvor det er mest hensigtsmæssigt at hele ydelsen udbetales til barnet eller den unge selv. Tilfælde, hvor barnet bor hjemme, men hvor forældremyndighedsindehaverne ikke anvender ydelsen til barnets underhold, vil ligeledes være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Med forslaget videreføres den gældende bestemmelse i § 4, *stk. 6*, i lov om en børne- og ungeydelse, og Udbetaling Danmark, der administrerer reglen, vil fortsat skulle vurdere på baggrund af et skøn, om det er bedst for barnet eller den unge at modtage ydelsen.

Det foreslås, jf. forslaget til § 4, *stk. 7*, at er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, vil børne- og ungeydelsen skulle udbetales til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Ifølge § 78, *stk. 1*, i lov om social service, må ingen modtage et barn under 14 år i privat familiepleje i en sammenhængende periode uden at have en tilladelse hertil fra kommunalbestyrelsen i kommunen. En plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af plejefamilien må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet, jf. § 78, *stk. 2*.

Efter forslaget vil hele ydelsen skulle udbetales til enten én person, der har taget barnet i privat familiepleje, eller med halvdelen til hver, hvis der er to plejeforældre, hvis Udbetaling Danmark har den fornødne dokumentation i form af en plejetilladelse fra kommunen.

Udbetaling af børne- og ungedyldelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås, at der indsættes en særskilt bestemmelse herom, jf. forslaget til § 4, *stk.* 8, så dette udtrykkeligt fremgår af de nationale udbetalingsregler.

Efter forordningens artikel 68 vil det i tilfælde af berettigelse til børne- og ungedyldelsen for det samme barn fra flere EU/EØS-land eller Schweiz efter prioriteringsreglerne skulle afgøres, hvilket lands lovgivning, der finder anvendelse.

Er Danmark primært land efter forordningen, skal Danmark udbetale hele ydelsen, hvorimod der i tilfælde af, at Danmark er sekundært land, kun skal udbetales forskellen mellem det beløb, der eventuelt er ret til i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, og den danske ydelse, til den der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Der vil således ikke skulle ske udbetaling af hele ydelsen fra Danmark, hvis Danmark er sekundært land efter forordningen.

Det vil sige, at i tilfælde af, at Danmark er sekundært land, skal der ske udbetaling af ydelsen fra det andet EU/EØS-land eller Schweiz, til den person, der opholder sig med barnet i det andet EU/EØS-land eller Schweiz. Udbetaling af forskelsbeløbet svarende til differencen mellem det andet EU/EØS-land eller Schweiz's sats og den danske sats for børne- og ungedyldelse skal udbetales til den person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, medmindre artikel 68 a finder anvendelse.

For personer omfattet af forordningen sker udbetalingen til den fysiske person, der har bopæl eller beskæftigelse i Danmark, jf. artikel 1, og dermed bliver omfattet af dansk social sikring. De nationale udbetalingsregler finder således ikke anvendelse.

I tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungedyldelsen skal udbetales, ikke anvender pengene til familiemedlemmernes underhold, finder artikel 68 a anvendelse. Den kompetente institution skal efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungedyldelse med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

Det vil sige, at arbejder den ene forældremyndighedsindehaver, der er EU/EØS-borger eller borger fra Schweiz, i Danmark, og opfylder vedkommende betingelserne for at få udbetalt børne- og ungedyldelse, mens den anden EU/EØS-borger eller borgeren fra Schweiz og barnet bor i hjemlandet, vil den førstnævnte, der beskæftigelse i Danmark, ikke få udbetalt børne- og ungedyldelse, hvis ydelsen ikke anvendes til barnets underhold. I disse tilfælde kan en myndighed i den medlemsstat, hvor barnet har bopæl, efter anmodning fra den forældremyndighedsindehaver, barnet bor hos, anmode om, at ydelsen udbetales til denne myndighed, der herefter udbetaler pengene til den, der faktisk forsørger barnet.

I tilfælde af, at begge forældremyndighedsindehavere, enten har bopæl eller beskæftigelse i Danmark og er omfattet af dansk social sikring, skal udbetaling af ydelsen ske til den forældremyndighedsindehaver, der først indgiver ansøgning herom. Det vil for eksempel være situationer, hvor den ene forældremyndighedsindehaver har bopæl og beskæftigelse i Danmark, mens den anden forældremyndighedsindehaver har bopæl i et andet EU/EØS-land eller Schweiz med barnet og samtidig er beskæftiget i Danmark.

Det vil som i dag være et krav, at betingelserne for at være berettiget til ydelsen er opfyldt, idet

personer fra EU/EØS-lande eller Schweiz og deres familiemedlemmer m.v. er berettiget til børne- og ungedyden, når den pågældende person er omfattet af forordningen, uanset at personen ikke er fuldt skattepligtig til Danmark og/eller barnet ikke opholder sig her i landet, jf. afsnit 2.3.1.

Børne- og ungedyden vil skulle udbetales efter stk. 1-7 med virkning fra næstkommende kvartal eller måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. forslaget til § 4, *stk. 9*. Anmodes om udbetaling af halvdelen eller hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, ændres udbetalingen efter afgørelsestidspunktet med virkning fra næstkommende henholdsvis kvartal og måned, jf. eksempel 10 ovenfor.

Eksempel 11 – Fravigelse af lighedeling (frivilligt)

To forældre, der ikke er samboende, med fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år aftaler, at den ene forældremyndighedsindehaver skal modtage hele ydelsen på 4.596 kr. (2020-niveau) per kvartal. Dette erklærer de den 22. marts 2022 via selvbetjeningsløsningen til Udbetaling Danmark, der træffer afgørelse om udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Udbetaling til den ene forældremyndighedsindehaver kan herefter ske med virkning fra næstkommende kvartal eller måned, dvs. den 20. april 2022 (2. kvartal).

Eksempel 12 – Fravigelse af lighedeling moder

To forældre, der ikke er samboende, har fælles forældremyndighed over et fælles barn på 2 år. Den ene forældremyndighedsindehaver fremlægger en samværsafgørelse, hvoraf det er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos sig og anmoder den 20. marts 2022 på den baggrund Udbetaling Danmark om at få udbetalt hele børne- og ungedyden på 4.596 kr. (2020-niveau) per kvartal.

Den anden forældremyndighedsindehaver partshøres over de oplysninger, som den ene forældremyndighedsindehaver har fremlagt, og fremlægger den 10. april 2022 yderligere oplysninger til sagen, som skal behandles for at kunne vurdere, hvorvidt der skal ske udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver. Den 30. april 2022 træffer Udbetaling Danmark afgørelse om udbetaling af hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver.

Da tidspunktet, hvor Udbetaling Danmark træffer afgørelse om udbetaling af hele ydelsen, ligger efter kvartalsskiftet, vil udbetalingen til den ene forældremyndighedsindehaver herefter skulle ske med virkning fra næstkommende henholdsvis kvartal og måned, dvs. den 20. juli 2022 (3. kvartal) for så vidt angår børneydelsen eller den 20. maj 2022 for så vidt angår ungedyden.

Det foreslås i forslaget til § 4, *stk. 10*, at for forældremyndighedsindehavere, som ikke er samboende i perioden fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021, skal børne- og ungedyden udbetales til den forældremyndighedsindehaver, der for så vidt angår børneydelse den seneste hverdag forud for den 21. oktober 2021 fik udbetalt ydelsen, og for så vidt angår ungedyde den seneste hverdag forud for den 21. december 2021 fik udbetalt ydelsen. Den forældremyndighedsindehaver, der for så vidt angår børneydelse den seneste hverdag forud for den 21. oktober 2021 fik udbetalt ydelsen, og for så vidt angår ungedyde den seneste hverdag forud for den 21. december 2021 fik udbetalt ydelsen, vil kunne anmode om udbetaling med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Forslaget til en overgangsordning for forældre, der ikke er samboende, skal tilgodese, at delte familier som udgangspunkt vil have indrettet sig på, at børne- og ungedyden udbetales til den ene

forældremyndighedsindehaver. Overgangsordningen gælder i hele den periode, som forældremyndighedsindehaveren modtager børne- og ungedydelse for det konkrete barn for, og således maksimalt i 17 år og 9 måneder, medmindre der sker ændringer af, hvem ydelsen udbetales til, eller berettigelsen ophører, jf. nærmere nedenfor.

Efter forslaget til § 4, stk. 10, 1. pkt., vil den forældremyndighedsindehaver, der for så vidt angår børneydelse den seneste hverdag forud for den 21. oktober 2021 fik udbetalt ydelsen, og for så vidt angår ungedydelse den seneste hverdag forud for den 21. december 2021 fik udbetalt ydelsen, være omfattet af overgangsordningen og automatisk få udbetalt hele børne- og ungedydelsen.

For at være omfattet af overgangsordningen er der krav om, at forældremyndighedsindehaverne fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021 ikke er samboende. Ved forældremyndighedsindehavere, der ikke er samboende, skal forstås forældre med fælles forældremyndighed over barnet, der er registreret i CPR med bopæl på to forskellige adresser. Det er et krav, at kommunen efter CPR-loven rent faktisk har registreret forældremyndighedsindehaverne på hver deres adresse i CPR. Begrebet ”samboende” i dette forslag skal ikke tillægges samme indhold som det almindelige skattemæssige begreb ”samlevende”, der fremgår af kildeskattelovens § 4.

Bestemmelserne om udbetaling til en forældremyndighedsindehavers ægtefælle, når forældremyndighedsindehaveren er indsat i en af Kriminalforsorgens institutioner i mere end 3 måneder, udbetaling til barnet selv, udbetaling til plejeforældre og udbetaling til plejeforældre i de foreslåede stk. 4 og 6-8 i § 10, finder fortsat anvendelse, selv om betingelserne for at være omfattet af overgangsordningen er opfyldt.

Efter forslaget til § 4, stk. 10, 2. pkt., kan den forældremyndighedsindehaver, der efter det foreslåede 1. pkt. vil blive berettiget til at få udbetalt hele ydelsen, anmode om udbetaling af børne- og ungedydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne. Dette tilgodeser de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne er enige om at dele børne- og/eller ungedydelsen.

Efter forslaget til § 4, stk. 10, 3. pkt., vil der i tilfælde, hvor barnet er bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver, fortsat ske en lighedeling af ydelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3. Det vil være bopælsregistrering af barnet hos den pågældende forældremyndighedsindehaver i CPR, der vil udgøre det fornødne dokumentationsgrundlag for, at den anden forældremyndighedsindehaver kan få udbetalt halvdelen af ydelsen. Den anden forældremyndighedsindehaver skal henvende sig til Udbetaling Danmark for at få lighedelt ydelse på baggrund af bopælsregistreringen.

Efter forslaget til § 4, stk. 10, 4. pkt., vil der skulle ske fastsættelse af udbetaling af børne- og/eller ungedydelse efter den foreslåede § 4, stk. 2, nr. 2, hvis den forældremyndighedsindehaver, der som følge af overgangsordningen ikke har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungedydelse, dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende forældremyndighedsindehaver. Den pågældende forældremyndighedsindehaver skal henvende sig til Udbetaling Danmark med henblik på, at der kan ske fastsættelse efter disse regler.

Efter forslaget til § 4, stk. 10, 5. pkt., kan der ikke efterfølgende på ny ske udbetaling efter overgangsordningen, jf. den foreslåede § 4, stk. 10, 1. pkt., hvis udbetalingen af børne- og/eller

ungeydelse efter overgangsreglerne én gang er ophørt. Udbetaling kan ophøre, fordi ydelse udbetales til en anden, eller fordi berettigelsen til ydelsen er ophørt, jf. § 2 i børne- og ungedelsesloven. Berettigelse til ydelse kan ophøre f.eks. fordi, barnet har giftet sig eller er blevet anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, eller fordi kommunalbestyrelsen har meddelt Udbetaling Danmark, at manglende efterlevelse af et forældreplæg, jf. § 57 a, stk. 7, i lov om social service, skal have den virkning, at børne- og ungedelsen ikke skal udbetales. Udbetaling anses ikke for at være ophørt, hvis indkomstaftapning, jf. § 1 a i lov om en børne- og ungedelse, har medført, at beløbet nedsættes til 0 kr.

Eksempel 13 – Overgangsordning (hele ydelsen til én forældremyndighedsindehaver)

To forældre, der fra og med den 19. oktober – 21. november 2021 ikke er samboende, har fælles forældremyndighed over et barn på 2 år. Forældrene har en dokumenteret samværsafgørelse, hvor barnet er 7 dage hos den ene og 7 dage hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Den forældremyndighedsindehaver, der den seneste hverdag forud for den 21. oktober 2021 modtog ydelsen, vil automatisk blive omfattet af overgangsordningen og vil få udbetalt hele ydelsen.

Eksempel 14 – Fravigelse fra overgangsordning på grund af barnets bopæl

Den forældremyndighedsindehaver, der i eksempel 13 ikke vil få udbetalt ydelse, kan få udbetalt halv ydelse, hvis barnet inden for den tidsbegrænsede periode eller efterfølgende skifter bopælsadresse over til denne forældremyndighedsindehaver. Forældremyndighedsindehaveren kan anmode Udbetaling Danmark om udbetaling af ydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Ydelse kan ikke efterfølgende på ny udbetales efter overgangsordningen.

Eksempel 15 – Fravigelse fra overgangsordning ved enighed om lighed af ydelsen

Den forældremyndighedsindehaver, der i eksempel 13 er berettiget til at få udbetalt hele ydelsen kan anmode Udbetaling Danmark om udbetaling med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Ydelse kan ikke efterfølgende på ny udbetales efter overgangsordningen.

Til nr. 4

Det følger af § 8 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungedelse, at der ved hvert kvartals eller måneds udbetaling af henholdsvis børneydelsen og ungedelsen, jf. § 1, udelukkende lægges oplysninger om modtagerens og en eventuel ægtefælles indkomst i den seneste leverede eller indhentede, jf. § 12, forskudsopgørelse fra Skatteforvaltningen for det pågældende indkomstår til grund ved beregning af, om der skal ske en foreløbig nedsættelse af børne- og ungedelsen, jf. § 1 a.

På baggrund af, at § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungedelse, foreslås ophævet, foreslås det, at ordet ”og en eventuel ægtefælle” udgår af § 8 a, stk. 1, i lov om en børne- og ungedelse, da indkomstaftapningen efter forslaget til § 1 a, stk. 2, i lov om en børne- og ungedelse skal ske på grundlag af hver af ydelsesmodtagernes individuelle indkomstforhold og ikke på baggrund af begge ægtefællers indkomst.

Derfor skal der heller ikke anvendes oplysninger om en eventuel ægtefælles indkomst i den senest leverede eller indhentede forskudsopgørelse til grund for beregning af, om der skal ske en foreløbig

nedsættelse af børne- og ungedyldelsen. Der skal i stedet kun lægges oplysninger til grund om modtagerens indkomst i den senest leverede eller indhentede forskudsopgørelse.

Udbetaling Danmark skal lægge indkomstoplysninger for modtageren fra henholdsvis forskudsopgørelsen og årsopgørelsen fra Skatteforvaltningen til grund for både foreløbig og endelig nedsættelse af børne- og ungedyldelsen. Det skal være indkomstoplysninger fra den seneste forskudsopgørelse, der bliver leveret eller indhentet fra Skatteforvaltningen, som Udbetaling Danmark skal lægge til grund ved beregningen af den foreløbige nedsættelse af ydelsen, jf. §§ 19 og 20 i bekendtgørelse nr. 1563 af 13. december 2013 om en børne- og ungedyldelse. Skatteforvaltningen leverer forskudsopgørelserne fire gange årligt.

Udbetaling Danmark kan først træffe afgørelse om indkomstafhængig nedsættelse af ydelsen efter den første dag i kvartalet, idet Udbetaling Danmark før dette tidspunkt ikke vil have kendskab til, om en person opfylder betingelserne for at være berettiget til ydelsen.

Til nr. 5

Efter § 4, stk. 1, i CPR-loven, registreres enhver med et personnummer tildelt efter CPR-lovens § 3, stk. 1, i CPR med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven. Ifølge bilag 1, nr. 7, til CPR-loven registreres der bl.a. oplysninger i CPR om forældremyndighed over mindreårige.

Registrering af forældremyndighed i CPR blev påbegyndt den 27. maj 2004, men registreringen på baggrund af domme dog først fra den 1. juli 2004. Det medfører, at for de børn, der er født før disse datoer i 2004, og hvor der ikke efterfølgende er sket en ændring af forældremyndigheden, er der ikke registreret forældremyndighedsforhold i CPR.

Baggrunden for, at der ikke er sket registrering af forældremyndighed i CPR for børn født før de angivne datoer i 2004, er, at det ikke er muligt – uden en fornyet egentlig stillingtagen af en offentlig myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse i sager om forældremyndighed – med sikkerhed at fastlægge forældremyndighedsstatus på børnene.

Forældremyndighed registreres i CPR som oplysninger på barnet. En forælder, der har del i forældremyndigheden, kan ved en registerindsigt få indsigt i de oplysninger, der er registreret om barnet i CPR.

I tilfælde, hvor barnet eller den unge ikke er registreret med personnummer i CPR, men er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF, foretager Udbetaling Danmark en konkret vurdering af, hvorvidt den enkelte person har det, der svarer til dansk forældremyndighed i Danmark. Udbetaling Danmark vil i disse tilfælde derefter tage kontakt til den udenlandske myndighed, med henblik på at den udenlandske myndighed kan verificere de oplysninger, som Udbetaling Danmark har modtaget fra den person, der anmoder om udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 8 b, hvor det i *stk. 1, 1. pkt.*, bestemmes, at der for børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, udelukkende skal lægges oplysninger om forældremyndighed i CPR til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og ungedyldelsen efter § 4.

Det foreslåede § 8, stk. 1, medfører, at for børn født fra og med den 1. juli 2004 vil forældremyndighedsindehaveren skulle rette henvendelse til den relevante myndighed, hvis der

viser sig at være fejl i registreringen, herunder manglende registrering af forældremyndighed i CPR. Hvilken myndighed, borgeren skal rette henvendelse til, vil afhænge af den konkrete situation. I forbindelse med anerkendelse af faderskab vil sognet eller Familieretshuset være rette myndighed. I forbindelse med aftaler, afgørelser og domme om forældremyndighed vil Familieretshuset henholdsvis familieretten være rette myndighed. I forbindelse med registrering i CPR af forældremyndighed ved registrering af indrejse fra udlandet er rette myndighed bopælskommunen.

For børn født efter den 1. juli 2004, men hvor der ikke er registreret forældremyndighed i CPR, vil forældremyndighedsindehaveren ligeledes skulle rette henvendelse til den relevante myndighed med henblik på at få forældremyndighedsoplysningerne registreret i CPR, jf. ovenfor.

Dette gælder dog ikke, såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med, jf. forslaget til § 8 b, stk. 1, 2. pkt. Dette kan være tilfældet, hvis barnet eller den unge ikke er blevet registreret som indrejst i CPR. I disse tilfælde vil Udbetaling Danmark i højere grad skulle foretage en manuel sagsbehandling med henblik på at fastlægge forældremyndigheden over barnet eller den unge.

For børn født før den 1. juli 2004 foreslås det, at de oplysninger, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndigheden, lægges til grund, jf. forslaget til § 8 b, stk. 2.

Forældremyndighedsindehaveren vil derfor skulle rette henvendelse til Udbetaling Danmark vedrørende forældremyndighedsoplysninger for børn født før den 1. juli 2004. Forældremyndighedsindehavere, der vil have rettet de eksisterende oplysninger i Udbetaling Danmarks register, skal kunne dokumentere, at de forældremyndighedsregistreringer, som Udbetaling Danmark har, er ukorrekte og derfor skal rettes.

Det bemærkes, at med forslaget til § 8 b pålægges forældremyndighedsindehaveren en pligt til selv at rette henvendelse til den pågældende myndighed vedrørende registrering i CPR eller Udbetaling Danmark, såfremt forældremyndighedsindehaveren vil have rettet oplysningerne om forældremyndighed over barnet i CPR eller i Udbetaling Danmarks systemer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således en pligt for forældremyndighedsindehaverne til at gøre opmærksom på forkerte oplysninger om forældremyndighed, hvis de ønsker et andet grundlag for udbetalingen af børne- og ungedyden.

Dette kan, ved enighed mellem forældremyndighedsindehavere om, at forældremyndighedsoplysningerne skal ændres, ske ved dokumentation i form af en anmeldelsesblanket med begge forældremyndighedsindehaveres underskrift, der er kvitteret af Familieretshuset, således at aftalen er gyldig. I tilfælde, hvor der ikke er enighed, skal fremlægges en faderskabsanerkendelse, en dom fra en domstol eller et forlig, der fastlægger, hvem der har forældremyndigheden over barnet.

Udbetaling Danmark skal derefter udbetale børne- og ungedyden på det nye korrekte grundlag, hvis den fornødne dokumentation er til stede for, at der kan ske en ændring i Udbetaling Danmarks forældremyndighedsoplysninger.

Der kan imidlertid være ekspeditions- og sagsbehandlingstid forbundet med at få ændret registrering af forældremyndighed i CPR eller Udbetaling Danmarks register. Der kan således f.eks. være afsagt en dom om forældremyndighed, der har retskraft, men som endnu ikke har medført en

ændret registrering i CPR. I sådanne tilfælde vil der først skulle ske en udbetaling af ydelsen på baggrund af de ændrede oplysninger om forældremyndighed fra det tidspunkt, hvor de nye oplysninger bliver korrigeret og indskrevet i enten CPR eller i Udbetaling Danmarks register, hvorefter Udbetaling Danmark vil skulle lægge oplysningerne til grund for udbetalingen fra næstkommende kvartal eller måned, jf. forslaget til § 4, stk. 9.

Til nr. 6

Efter § 11, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse kan krav på børne- og ungeydelse ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Dog kan Udbetaling Danmark efter anmodning herom fra bopælskommunen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, og skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Kommunen kan vælge, at fradrag for restancer, der er nævnt i § 11, stk. 1, 1. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse, skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning med eventuelle offentlige krav bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter lov om en børne- og ungeydelse, jf. § 11, stk. 2.

Det er den kommune, der er fordringshaver for det krav på daginstitutionsrestancer m.v., der modregnes med, der træffer afgørelsen om modregning, hvis kravet endnu ikke er sendt til inddrivelse hos inddrivelsesmyndigheden.

Kommunen kan også vælge, at fradrag for restancer skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om børne- og ungeydelse. I disse tilfælde vil kommunen sende kravet vedrørende dag- og klubtilbud samt skolefritidsordning til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, der herefter træffer afgørelse om modregning.

Er der tale om krav under inddrivelse, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse, er det således restanceinddrivelsesmyndigheden, der træffer afgørelse om modregning.

Ved modregning med gæld til det offentlige anvendes den dækningsrækkefølge, der fremgår af § 7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Først dækkes fordringer under opkrævning, for hvilke den udbetalende myndighed er fordringshaver, i det omfang den udbetalende myndighed træffer afgørelse om modregning, jf. stk. 1, nr. 1. Dernæst dækkes fordringer modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, jf. stk. 1, nr. 2. Endelig dækkes andre fordringer under opkrævning, jf. stk. 1, nr. 3. Dækker en udbetaling kun delvist fordringer omfattet af stk. 1, nr. 2, dækkes fordringerne ifølge stk. 2, 1. pkt., efter dækningsrækkefølgen i § 4, hvorefter bøder dækkes først, dernæst dækkes underholdsbidrag, idet private krav dækkes før forud for det offentliges krav, og endelig dækkes andre fordringer. Hvis der inden for samme kategori ikke er dækning til alle fordringer, dækkes fordringerne i den rækkefølge, hvori de er modtaget, jf. § 4, stk. 2, 1. pkt., ligesom renter dækkes før hovedkravet, jf. 2. pkt. Dækker en udbetaling kun delvist fordringer omfattet af § 7, stk. 1, nr. 3, dækkes fordringerne i den rækkefølge, hvori de er registreret i restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister, jf. stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås, at § 11, stk. 2, affattes således, at det fastslås, at der i hele den ydelse, som den enkelte er berettiget til at få udbetalt, jf. § 4, kan modregnes den enkelte berettigedes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, og skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Med forslaget foreslås det at videreføre de gældende modregningsregler i lov om en børne- og ungeydelse, men det tydeliggøres med forslaget, at det ikke vil være Udbetaling Danmark, der skal træffe afgørelsen om modregning, idet afgørelsen i stedet skal træffes af fordringshaveren, hvis kravet er under opkrævning, og af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis kravet er under inddrivelse.

Desuden tydeliggøres det, at modregning også vil kunne ske efter anmodning fra en anden kommune end bopælskommunen, eksempelvis i tilfælde, hvor ydelsesmodtageren på tidspunktet for modregningen er flyttet til en anden kommune. I det omfang der stadig er restancer i forhold til den kommune, der er fraflyttet, vil modregning med krav på betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen, således også kunne ske efter anmodning fra den fraflyttede kommune.

I tilfælde af, at flere kommuner kræver dækning for hvert deres krav i børne- og ungeydelsen, anvendes dækningsrækkefølgen efter § 7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Med hele den ydelse, som den enkelte er berettiget til at få udbetalt, jf. § 4, forstås, at der kun vil kunne foretages modregning i den del af børne- og ungeydelsen, som den enkelte får udbetalt. Udbetales børne- og ungeydelsen med halvdelen til hver af de to forældremyndighedsindehavere, vil der således ikke være adgang til at modregne i den halvdel af ydelsen, som udbetales til den forældremyndighedsindehaver, der ikke er i restance med betaling for daginstitution m.v. Hvis den anden forældremyndighedsindehaver selv er i restance med betaling for daginstitution m.v., kan der foretages modregning for denne restance i denne anden forældremyndighedsindehavers del af børne- og ungeydelse.

Til § 2

Til nr. 1

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en grøn check til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler.

Derudover ydes en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Det foreslås at i § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter ændres ”de bestemmelser, som følger af § 5, stk. 1-6” til: ”§ 5”. Der er tale en konsekvensændring som følge af nyaffattelsen af § 5, hvorefter bestemmelsen kun vil indeholde ét stykke.

Til nr. 2

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en grøn check til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler.

Derudover ydes en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Den supplerende grønne check er i 2019 på 120 kr. pr. barn. Beløbet kan maksimalt ydes for 2 børn pr. person, dvs. maksimalt med 240 kr. i 2019. Pensionister får en højere supplerende grøn check på 200 kr., dog maksimalt 400 kr.

Det foreslås at ændre beløbet fra 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr. til 60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr. i § 1, stk. 2, 5. pkt. i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. Herudover foreslås det at ændre beløbet fra 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr. til 100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr. i samme lovs § 1, stk. 2, 9. pkt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter den supplerende grønne check foreslås at skulle ligedeles mellem et barns forældremyndighedsindehavere ligesom børne- og ungeydelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samt bemærkninger hertil.

Som konsekvens af, at den supplerende grønne check herved vil blive udbetalt til begge forældremyndighedsindehavere i stedet for kun den ene, foreslås det således at nedsætte den supplerende grønne check til det halve fra 120 kr. pr. barn til 60 kr. For pensionister foreslås beløbet tilsvarende halveret fra 200 pr. barn til 100 kr. pr. barn. Der ændres ikke ved, at pensionister får en højere supplerende grøn check end ikkepensionister.

Med den foreslåede ændring vil der som udgangspunkt samlet set opnås samme kompensation for forældremyndighedsindehavere som efter gældende regler, hvor kun den ene forældremyndighedsindehaver, som udgangspunkt moderen, modtager den supplerende grønne check for det enkelte barn. I nogle tilfælde, kan der dog ske en forøgelse af den samlede udbetaling for de omfattede børn. Det kan f.eks. være fordi, en moder har flere end to børn, for hvem hun dels får hele ydelsen og dels får halv ydelse, mens faderen eller fædrene får den anden halvdel.

Det foreslås ligesom efter gældende regler, at modtageren af supplerende grøn check maksimalt kan få supplerende grøn check på et beløb svarende til to børn. Det maksimale beløb foreslås derfor halveret fra maksimalt 240 kr. til maksimalt 120 kr. For pensionister foreslås beløbet tilsvarende halveret fra maksimalt 400 kr. til maksimalt 200 kr.

Til nr. 3

Der ydes efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år. Det er i denne lovs § 5 nærmere reguleret, hvem der kan modtage den supplerende grønne check. Denne regulering er fastsat med udgangspunkt i, hvem der har ret til børne- og ungeydelsen, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at nyaffatte § 5 i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. Det foreslås således, at den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungedydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungedydelse. I tilfælde, hvor hele børne- og/eller ungedydelsen udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 4, 5, 7 eller 8, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt., dog maksimalt det dobbelte af det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. henholdsvis 9. pkt.

Efter det foreslåede *1. pkt.* skal den supplerende grønne check ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at modtage børne- og/eller ungedydelse, § 4 i lov om en børne- og ungedydelse. Det betyder, at der som udgangspunkt ikke skal ske en selvstændig vurdering af, om en person opfylder bestemte krav, men at Skatteforvaltningens registrering af, at en person er berettiget til at modtage børne- og/eller ungedydelse, kan lægges til grund for udbetaling af den supplerende grønne check. De foreslåede ændringer af børne- og ungedydelsens § 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samt bemærkningerne hertil, herunder forslaget om at tildele begge forældremyndighedsindehavere børne- og ungedydelse og den foreslåede overgangsordning i forbindelse hermed, vil ligeledes gøre sig gældende for, hvornår der kan opnås supplerende grøn check.

Efter det foreslåede *2. pkt.* fordobles den supplerende grønne check for børn, for hvilke der modtages hele børne- og/eller ungedydelsen. Der kan dog maksimalt opnås dobbelt beløb for et beløb svarende til to børn. Det maksimale beløb for ikkepensionister forhøjes derfor med 60 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, dog maksimalt med 120 kr., og for pensionister forhøjes med 100 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, dog maksimalt med 200 kr. Fordoblingen sikrer, at f.eks. den enlige forældremyndighedsindehaver, der modtager hele ydelsen selv, ikke bliver dårligere stillet end efter gældende regler.

Det bemærkes, at der som hidtil ikke vil ske periodisering af den supplerende grønne check, der udbetales for et helt indkomstår på baggrund af Skatteforvaltningens registrering af, om en person ved indkomstårets udløb er berettiget til at modtage børne- og/eller ungedydelse.

Eksempel 16 – Et ægtepar med to fælles børn og ét særbarn

Et ægtepar, hvor ingen af dem er pensionister, har fælles forældremyndighed over deres to børn, og moderen har derudover alene forældremyndighed over ét særbarn, som hun modtager børne- og ungedydelse for.

Efter gældende regler får moderen hele den supplerende grønne check på 120 kr. for hvert af deres fællesbørn, sammenlagt 240 kr. Herudover er hun berettiget til 120 kr. i supplerende grøn check for sit særbarn, men da loftet for supplerende grøn check er 240 kr., får hun kun 240 kr. i alt. Fædrene modtager ikke supplerende grøn check for børnene.

Efter forslaget vil ægtefællerne hver især få 60 kr. i supplerende grøn check for hvert af deres fællesbørn. De vil således få 120 kr. hver. Herudover vil moderen, som fortsat får hel børne- og ungedydelse for sit særbarn, få 120 kr. i supplerende grøn check for dette barn. Moderen vil således få sammenlagt 240 kr. i supplerende grøn check, mens faderen til fællesbørnene vil få 120 kr. i supplerende grøn check.

Eksempel 17 – Et samboende par med ét fælles barn og tre særbørn

Et samboende par, hvor ingen af dem er pensionister, har fælles forældremyndighed over deres fælles barn. Faderen har herudover forældremyndigheden alene over tre særbørn.

Efter gældende regler får moderen hele den supplerende grønne check på 120 kr. for fællesbarnet. Faderen er berettiget til grøn check for sine tre særbørn, men vil på grund af loftet kun modtage supplerende grøn check på 240 kr. i alt.

Efter forslaget vil forældremyndighedsindehaverne hver få 60 kr. i supplerende grøn check for deres fællesbarn. Herudover vil faderen, som fortsat er berettiget til hel børne- og ungeydelse for sine tre særbørn, være berettiget til supplerende grøn check på 120 kr. pr. hver af særbørnene. Imidlertid vil han på grund af loftet kun modtage 240 kr. i alt for både fællesbarnet og de tre særbørn.

Eksempel 18 – Enlig forælder med fem børn

En enlig moder, som ikke er pensionist, har fem børn, hvoraf hun har fælles forældremyndighed med faderen til de tre børn, og fuld forældremyndighed over de to andre børn, som har en anden fader.

Efter gældende regler får moderen supplerende grøn check for alle fem børn, men da loftet for supplerende grøn check er 240 kr., får hun kun 240 kr.

Efter forslaget vil hun kunne få supplerende grøn check på 60 kr. for hvert af de tre børn, som hun har delt forældremyndighed over, og 120 kr. for hvert af de to børn, som hun har fuld forældremyndighed over og fortsat vil få hele børne- og ungeydelsen for. Imidlertid vil hun på grund af loftet kun få 240 kr. i alt for alle fem børn.

Eksempel 19 – Et ægtepar, som er pensionister, med tre fællesbørn og ét særbarn.

Et ægtepar, hvor begge er førtidspensionister, har fælles forældremyndighed over deres tre børn, og faderen har herudover fuld forældremyndighed over ét særbarn.

Efter gældende regler får moderen supplerende grøn check på 200 kr. for hvert af de tre fællesbørn, men vil på grund af loftet kun modtage supplerende grøn check på 400 kr. i alt. Faderen får supplerende grøn check på 200 kr. for sit særbarn.

Efter forslaget vil ægtefællerne få 100 kr. hver for hvert af deres fællesbørn, som dog på grund af loftet kun udgør 200 kr. til hver. Faderen får derudover 200 kr. for sit særbarn, som han har fuld forældremyndighed over og fortsat vil få hele børne- og ungeydelsen for. Faderen vil i alt få 400 kr. i supplerende grøn check for sine fire børn.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2022. Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat under hensyntagen til, at Udbetaling Danmark har den fornødne tid til de systemmæssige udviklinger.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2 om lighedeling af den supplerende grønne check får virkning fra og med indkomståret 2022. Indkomståret 2022 vil dermed være første indkomstår, hvor den

supplerende grønne check ligedeles mellem et barns forældremyndighedsindehavere ligesom børne- og ungeydelsen.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, som ændret ved § 14 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, § 2 i lov nr. 1402 af 5. december 2017, § 2 i lov nr. 1529 af 18. december 2018 og § 4 i lov nr. 278 af 26. marts 2019, foretages følgende ændringer:

§ 1 a.

Stk. 2. For ægtefæller, der har været gift og samlevende i hele indkomståret, nedsættes den samlede børne- og ungeydelse, jf. § 1, som ægtefællerne tilsammen modtager i et kalenderår, med et beløb svarende til 2 pct. af summen af den del af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, hos hver af ægtefællerne, der i det pågældende indkomstår overstiger bundfradraget i stk. 1. Personskattelovens § 7, stk. 5-7, finder tilsvarende anvendelse ved beregningen af nedsættelsen. For personer med forskudt indkomstår anvendes indkomsten i det indkomstår, som svarer til kalenderåret.

Stk. 3. For personer, der kun har været skattepligtige en del af året, jf. kildeskattelovens § 1, anvendes grundlaget for topskat efter omregning i henhold til reglerne i personskattelovens § 14 ved beregningen af nedsættelse efter stk. 1 og 2.

1. § 1 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 1 a, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår ”og 2”.

§ 4. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, udbetales ydelsen til den af de registrerede, der efter parrets oplysninger herom til Udbetaling Danmark skal modtage ydelsen.

Stk. 2. Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, udbetales ydelsen til ham, forudsat han ikke er samlevende med barnets moder. Er barnet adopteret af et registreret par i forening, og får den ene af de registrerede partnere herefter forældremyndigheden over barnet alene, udbetales børne- og ungeydelsen til denne.

Stk. 3. Tilkommer forældremyndigheden den ene af forældrene, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, som barnet bor hos.

Stk. 4. Lever forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke sammen, udbetales ydelsen til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, udbetales børne- og ungeydelsen til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregistret.

Stk. 5. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, udbetales ydelsen i givet fald til plejemoderen.

Stk. 6. Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- eller ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet.

Stk. 7. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i

3. § 4 affattes således:

”§ 4. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungeydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. dog stk. 10. Den halve ydelse rundes opad til nærmeste hele kronebeløb. Er kun den ene forældremyndighedsindehaver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, udbetales hele ydelsen til denne.

Stk. 2. Er forældremyndighedsindehaverne ikke samboende, udbetales hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, eller 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 3. Ydelse, der udbetales efter stk. 2, ligedeles på ny efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 4. Når en forælder, der har forældremyndighed over barnet og får udbetalt børne- og ungeydelse, jf. stk. 1-3, 5 og 10, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan den ydelse, som den indsatte får udbetalt, efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsatte ægtefælle, såfremt den indsatte særbarn opholder sig hos denne.

institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan ydelsen efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne.

Stk. 5. Har en forældremyndighedsindehaver forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele børne- og ungeydelsen til denne.

Stk. 6. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet eller den unge.

Stk. 7. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, udbetales børne- og ungeydelsen til den eller de personer, der har taget barnet i pleje.

Stk. 8. For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, hvor betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 3-8, er opfyldt, udbetales børne- og ungeydelsen til den forælder, der opnår ret til børne- og ungeydelsen i henhold til forordningens regler ved beskæftigelse eller bopæl i Danmark eller modtagelse af pension fra Danmark, medmindre forordningens artikel 69 finder anvendelse, i hvilke tilfælde der udbetales til den, der er berettiget efter artikel 69.

Stk. 9. Udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende måned, efter Udbetaling Danmark har truffet afgørelse om udbetaling.

Stk. 10. For forældremyndighedsindehavere, som ikke var samboende i hele perioden fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021, udbetales hele børne- og/eller ungeydelsen til den forældremyndighedsindehaver, der for så vidt angår børneydelse den seneste hverdag forud for den 21. oktober 2021 fik udbetalt ydelsen, og for så vidt angår ungeydelse den

seneste hverdag forud for den 21. december 2021 fik udbetalt ydelsen, jf. dog 2.-5. pkt. og stk. 4 og 6-8. Ydelsen skal uanset 1. pkt. udbetales efter stk. 1, hvis den forældremyndighedsindehaver, der efter 1. pkt. har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungeydelse, anmoder Udbetaling Danmark herom. Hvis det barn, der udbetales ydelse for, er bopælsregistreret hos den forældremyndighedsindehaver, der som følge af 1. pkt. ikke har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungeydelse, udbetales ydelsen efter stk. 3. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse uanset 1. pkt., hvis den forældremyndighedsindehaver, der som følge af 1. pkt. ikke har ret til at få udbetalt børne- og/eller ungeydelse, dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende ægtefælle. Hvis udbetaling efter 1. pkt. er ophørt, kan der ikke efterfølgende ske udbetaling på baggrund af 1. pkt.”

§ 8 a. Ved hvert kvartals eller måneds udbetaling af henholdsvis børneydelsen og ungeydelsen, jf. § 1, lægges udelukkende oplysningerne om modtagerens og en eventuel ægtefælles indkomst i den seneste leverede eller indhentede, jf. § 12, forskudsopgørelse fra told- og skatteforvaltningen for det pågældende indkomstår til grund ved beregning af, om der skal ske en foreløbig nedsættelse af børne- og ungeydelsen, jf. § 1 a. (...).

4. I § 8 a, stk. 1, 1. pkt., udgår ”og en eventuel ægtefælles”.

5. Efter § 8 a indsættes:

”§ 8 b. For børn og unge, der er født fra og med den 1. juli 2004, lægges udelukkende oplysninger om forældremyndighed i Det Centrale Personregister (CPR) til grund ved fastlæggelse af udbetalingen af børne- og

ungeydelsen efter § 4. Dette gælder dog ikke, såfremt barnet eller den unge ikke er registreret med cpr-nummer i Det Centrale Personregister CPR.

Stk. 2. For børn og unge født før den 1. juli 2004 lægges de oplysninger til grund, som Udbetaling Danmark har registreret om forældremyndigheden.”

§ 11. Krav på børne- og ungedyelsen kan ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Stk. 2. I hele ydelsen kan Udbetaling Danmark efter anmodning herom fra bopælskommunen fradrage for restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, samt skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen. Kommunen kan vælge, at fradrag for restancer, der er nævnt i 1. pkt., skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungedyelse efter denne lov

6. § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

” I hele den ydelse, som den enkelte er berettiget til at få udbetalt, jf. § 4, kan modregnes den enkelte berettigedes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, og skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.”

§ 2

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017, § 2 i lov nr. 1724 af 27. december 2018 og § 17 i lov nr. 1559 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

§ 1.---

Stk. 1....

Stk. 2. Til personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A den første dag i indkomståret, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år, ydes i overensstemmelse med de bestemmelser, som følger af § 5, stk. 1-6, en supplerende skattefri kompensation på det beløb, der er anført i 2.-9. pkt., hvis barnet den første dag i indkomståret faktisk opholder sig her i landet, ikke har indgået ægteskab, ikke er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter lov om social service eller i øvrigt forsørges af offentlige midler. For indkomstårene 2015 og 2016 udgør beløbet 220 kr. pr. barn, dog maksimalt 440 kr. For indkomståret 2017 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2018 udgør beløbet 175 kr. pr. barn, dog maksimalt 350 kr. For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr. For personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller modtager eller får forskud på førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v., ydes kompensation med det beløb, der er anført i 7.-9. pkt. For indkomståret 2018 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 210 kr. pr. barn, dog maksimalt 420 kr. For indkomståret 2020 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres ”de bestemmelser, som følger af § 5, stk. 1-6” til: ”§ 5”.

2. I § 1, stk. 2, 5. pkt., ændres ”120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr.” til: ”60 kr. pr. barn, dog maksimalt 120 kr.”, og i 9. pkt. ændres ”200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.” til: ”100 kr. pr. barn, dog maksimalt 200 kr.”

Stk. 2-3 (...)

§ 5. Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til barnets moder, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Har kun faderen forældremyndigheden over barnet, ydes den supplerende kompensation til ham.

Stk. 3. Har kun den ene af forældrene forældremyndigheden over barnet, og den anden af forældrene godtgør, at barnet bor hos denne, kan den supplerende kompensation ydes til den, som barnet bor hos.

Stk. 4. Hvis forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke lever sammen, ydes den supplerende kompensation til den af forældrene, der har barnet hos sig. Opholder barnet sig i disse tilfælde lige meget hos begge forældre, ydes den supplerende kompensation til den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregisteret.

Stk. 5. Er barnet i privat familiepleje, jf. § 78 i lov om social service, kan den supplerende kompensation ydes til den, der har taget barnet i pleje. Er barnet i pleje hos et ægtepar, ydes den supplerende kompensation til plejemoderen.

Stk. 6. Når den, der har forældremyndigheden over barnet, er indsat i institutioner under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan den supplerende kompensation ydes til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos denne.

Stk. 7. Modtager en af de personer, der er nævnt i stk. 2-6, børne- eller ungeydelse efter § 4, stk. 2-5 eller 7, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, til denne person uden ansøgning. Udbetales børne- eller ungeydelsen til barnet, sker ydelsen af

3. § 5 affattes således:

”§ 5. Den supplerende kompensation efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- eller ungeydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. I tilfælde, hvor hele børne- eller ungeydelsen for et barn udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 5-8 eller 10, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, 5. eller 9. pkt. Det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 5. pkt., forhøjes med 60 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for efter 2. pkt., dog maksimalt med 120 kr., og det maksimale beløb i § 1, stk. 2, 9. pkt., forhøjes med 100 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for efter 2. pkt., dog maksimalt med 200 kr.”

den supplerende kompensation efter stk. 2-6
dog efter ansøgning til told- og
skatteforvaltningen.